

Djurgårdaren

NR 2, 2021
DJURGÅRDENS IF
FOTBOLLFÖRENINGIS
MEDLEMSTIDNING
PRIS 40 KR

DJURGÅRDS- FAMILJEN

I TIDNINGEN DIF Padel / Mitt Djurgårdsliv: Fredrik Stenman / SL runt med DIF /
Nellie Lilja / Pyssla med Järnkaninen / Hjalmar Ekdal / Lagspelaren Henke Berggren m m

Djurgården
Fotboll

KÖP NU PÅ ADIDAS.SE

WHITESPARK PACK

COPA

PREDATOR

Innehåll nummer 2, 2021

HENKE VAR ALDRIG OROLIG

Lojaliteten från samarbetspartners, medlemmar och supportrar är enorm inom elitidrotten, berättar Henrik Berggren. **SID 56**

»Gult, rött och blått finns med mig hela tiden. Jag gör det här jobbet med stolthet.« **SID 10**

4. Klassiskt Djurgårdsögonblick
Vi minns Djurgårdens historia genom en bild.

6. Lars-Erik Sjöberg
Djurgårdens ordförande Lars-Erik Sjöberg har ordet.

9. DIF-nyheter
Smått och gott från Djurgårdsvärlden.

10. Bosse Andersson
Långsiktighet. Förtroende. Trygghet.

15. »Vi är på väg«
Sportchefen Jean Balawo om damlaget.

18. Ny damtränare
Magnus Pålsson presenteras.

20. Nikos Gkoulis
Mannen bocom målvakterna.

22. Jakten på pengarna
Möt Djurgårdens »bounty hunter« Alf Johansson.

24. Nellie Lilja
Trygg och teknisk talang i damlaget.

28. Våra DIF-fotografer
Erik Wibaeus visar sina favoritbilder.

30. En ljusnande framtid
Djurgårdens partners de mest nöjda inom svensk idrott.

32. Hjalmar Ekdal
Drömmer om att vinna SM-Guld med DIF.

35. Futsal
Presentation av herr- och damlaget.

36. SL runt med DIF
Tomas Carlsson tar med oss på en resa i Djurgårdens färger.

41. Adam Stevens
Tar över Djurgårdens Talangfotbollförening.

42. Pojkakademin
Pandemin har öppnat dörrar.

45. Erik ❤️ Skol IF
Erik Berg ny ambassadör för Skol IF.

46. Spelarintervju Jacob Widell Zetterström
Allt du inte visste om vår kanonmålvakt.

47. Pyssla med Järnkaninen
Barnens egna sidor i Djurgårdaren.

54. Karlsson & Flyborg
En Djurgårdsfamilj i ordets rätta bemärkelse.

56. Lagspelaren Henke Berggren
Om läget i föreningen.

59. Pelles julkalender
Pelle Kotschack spelar in sin populära julkalender.

61. DIF padel
Abgar Barsom berättar om en ny DIF-förening.

62. Fredrik Stenman – mitt Djurgårdsliv
Kultspelaren berättar om sin tid i DIF.

64. Utan dem så stannar Djurgården
De ideella ungdomsledarna hyllas.

68. På röda linjen
Läs om Djurgårdens Skol IF.

69. Djurgårdshjärtat
Ett blårandigt hjärta med starkt EKG.

71. Djurgårdsquiz
Vad vet du egentligen om Djurgården?

DJURGÅRDENS ELITFOTBOLL AB

Ordförande: Lars-Erik Sjöberg
Ledamöter: Alexander af Jochnick,
Mattias Jonson, Poya Motai,
Ruby Rinman, Claes-Göran Sylvén,
Petra Wester och Linda Wijkström
Hedersledamot: Per Kotschack

ADRESS

Tegeluddsvägen 3-5, 115 41 Stockholm
Tel: 08-545 158 00
Fax: 08-545 158 01

WEB

www.dif.se
dif.fotboll@dif.se

SOUVENIRER

Webshop (www.DIFButiken.se)

DJURGÅRDAREN

Djurgårdaren ges ut av
Djurgården Fotboll Försäljning AB
Ansvarig utgivare: Daniel Bergström
Redaktör: Olle Arnell

Grafisk form: Joachim Ljungh Stenström

Omslagsfoto: Axel Bengtsson

Tryck: Pipeline Nordic AB

Djurgården Fotboll säsongen 1983

KLASSIKT DJURGÅRDSÖGONBLICK

Övre raden fr.v: Mika Leinonen, Mikael Englund, Lennart Lundin, Johan Westman, Svante Mjörne, Stefan Eriksson, Ronald Åman, Stefan Svensson.
Andra raden fr.v: Gösta »Knivsta« Sandberg (lagledare), Roger Casslind, Mats Jansson, Leif Lövegaard, Tommy Eriksson (massör), Tommy Johansson, Hans Backe (tränare).
Nedre raden fr.v: Lars Stenbäck, Christer Nordström, Ulf Lundberg, Lars Sandberg, Vito Knezevic, Hans Holmqvist.

FÖRVÄNTNINGAR

Ibland stöter man på uttrycket »Förväntningar är besvikelsens moder« i olika sammanhang och det triggar ofta igång en del funderingar. Förutom det smått komiska i den monumentala pessimism som präglar devisen väcker också citatet en motsatt tanke: Att förväntningar i själva verket är en vital del av det fundament som ligger till grund för vårt fotbollsintresse – och som därigenom kanaliseras vidare in i allt som sker i vår förening.

Det räcker med att nämna ordet försäsong så leds tanken omedelbart till just förväntningar. Men det kan lika gärna handla om känslan man har inför en vanlig seriematch på väg till Tele2 Arena eller Stadion, det positiva pirret som våra blårandiga knattar känner inför avsparken i en spännande höstruggig Sanktan-match, den bubblande euforin hos supportrarna inför ryktet om en transferbomb från Bosse Andersson, det i stunden kittlande förmodandet att Hayley Dowds 2-0 mot Hammarby kan vara det matchavgörande målet eller det förnöjsamma packandet av koner och västar hos någon av våra ungdomsledare som ser fram emot att träffa sitt lag igen under det första vårvarma träningspasset för året. Förväntningar som sagt...

LISTAN KAN GÖRAS LÅNG och för egen del gläds jag just nu allra mest åt att den

förväntan, med starka inslag av förhoppning, som jag burit på under de senaste åren nu blivit verklighet: Att alla vi inom Djurgårdsfamiljen tillsammans kan gå på fotboll igen.

Resan hit har varit tuff och minst sagt prövande. Men det tål att upprepas att

den uppslutning, kampvilja och solidaritet som Djurgårdsfamiljen har visat under denna corona-period har varit häpnadsväckande. Det är kanske för tidigt att ta publikens återkomst för given men beskedet om den 29 september som dagen då restriktionerna slutligen hävdes fyllde mig med en enorm glädje.

NU KOMMER VI ATT HA ett starkt publikstöd i de återstående hemmamatcherna där det allsvenska tabelläget i skrivande stund (i tabelltoppen efter omgång 21) är extremt spännande för vårt herrlag. Säsongen har så här långt bjudit på en mängd höjdpunkter där bland annat derbysegern med 4-1 mot Hammarby och den blårandiga fotbollspropagandan när Malmö FF besegrades med 3-1 i våras sticker ut lite extra. Bortsett från en kortare formsvacka under sensommaren har Kim & Tolles manskap stått för en övertygande

Hayley Dowd efter att ha gjort 2-0 i derbyt mot Hammarby.

stabilitet i prestationerna och det finns all anledning att ha ovan nämnda förväntningar på en riktigt spännande avslutning.

FÖR VÅRT DAMLAG har många förväntningar också infriats där en välkommen stabilitet infunnit sig med ett tabelläge som håller nedflyttningsstrecket på behörigt avstånd och istället ger möjlighet att blicka uppåt. När detta skrivs har vi precis tagit en oerhört skön och välkommen derbyseger mot Hammarby med en fantastisk stämning på Stadion och över 2000 på plats.

DET ÄR OCKSÅ I DE STUNDERNA man påminns om bredden i vår förening. Rent demografiskt blir det väldigt påtagligt när allt ifrån unga DIF-knattar upp till det äldsta blårandiga gardet – och i stort sett alla åldrar däremellan – samlas för match tillsammans på de klassiska träbänkarna. En enorm spridning av inte bara olika generationer utan även supportrar från alla delar av det omfattande O8-område som är vår geografiska hemvist.

MAN BÖR OCKSÅ HA I ÅTANKE att genomförandet av ett derby på Stadion är ett arrangemang som knappt är genomförbart utan hjälpen från de ideella krafter som finns i föreningen. Det handlar om ett stort antal blårandiga hjältar som ständigt finns på plats för att bidra under matcharrangemangen på Tele2 Arena och Stadion och som förtjänar all vår uppskattning.

Men det handlar inte bara om matcharrangemang. Inom vår ungdomsfotboll kryllar det av ideella vardagshjältar som leder och tränar sina ungdomslag utan någon annan ersättning är glädjen och engagemanget i uppdraget. I det här numret får du lära känna två av dem, Åsa Torlöf och Shora Moazzez, som berättar om sin vardag som lagledare respektive tränare för sina P2012-lag.

ETT FÖR FÖRENINGEN ovärderligt arbete där de – tillsammans med våra övriga ideella ledare – hjälper blårandiga knattar att hitta glädjen i fotbollen och komma i rörelse. Något som avslutningsvis leder in till DIF Skol IF, som också jobbar med att få

Stockholms barn och ungdomar i rörelse. Sedan starten 2020 har de tre ursprungliga skolorna nu blivit över 30 stycken där en jämn fördelning av flickor och pojkar har möjlighet till 20-25 timmars schema-lagd fysisk aktivitet varje vecka av en dedikerad idrottsledare från DIF Skol IF.

EN RAKETARTAD UTVECKLING som de facto får sammanfattas som över förväntan, trots stora initiala förhoppningar på verksamheten. Så för att knyta an till inledningen skulle kanske det korrekta citatet vara »Förväntningar är hoppets moder«. Men även det blir egentligen missvisande med tanke på fotbollens underbara inneboende osivshet; där vi träffas tillsammans på läktarna och planerna, bygger upp förväntningar, men aldrig sitter på ett emotionellt facit förrän slutsignalen har gått.

MED DETTA SAGT ser vi fram emot en spännande höst då vi går ut och hejar på alla våra blårandiga lag i den kommande avslutningen av de olika serierna. ■

LITE FINARE, LITE BÄTTRE

Traveller Buss, det självklara valet för Svenska Mästarna!

HÅLLBARHET - KVALITET - TRYGGHET

TRAVELLER BUSS
Member of the Mekka Traffic Group

✉ info@travellerbuss.se ☎ 08 55 66 88 00

NYHETER

ELLIOT, 150 MATCHER

ELLIOT KÄCK gjorde sin 150:e allsvenska match i och med hemmasegern mot Degerfors den 22:a september. Vi säger stort grattis - och tack för dina insatser hittills - till Elliot!

NÄR TEDDY LIRADE I DIF

TEDDY SHERINGHAM med DIF-tröjan han spelade i år 1985 på lån från Millwall. På 21 matcher gjorde den sedermera världsstjärnan 13 mål i Djurgården. Störst avtryck lämnade han i Tottenham och Manchester United.

HJORTIS ÄNNU VACKRARE

I SLUTET AV SEPTEMBER ramade vår huvudpartner adidas in Hjorthagens IP med den här vackra fonden.

FÖLJ OSS I
SOCIALA MEDIER

TWITTER

@dif_fotboll

FACEBOOK

@djurgarden

INSTAGRAM

@dif_fotboll

SNABBASTE MÅLET

11 MINUTER OCH 16 SEKUNDER tog det för Djurgården att göra mål i den Allsvenska premiären. Aslak Witry blev målskytt och tiden räckte till att vinna DN:s traditionstarka tävling om snabbast mål i premiäromgången. »Jag skrek åt Kalle Holmberg att ducka och släppa bollen till mig« kommenterade Aslak målet efteråt.

I GOTT SÄLLSKAP

DEN 24 AUGUSTI tillträdde Magnus Pålsson som tränare för damlaget. Den här bilden är från 2019 när Magnus ingick i tränarlaget för IFK Lidingös herrlag tillsammans med Djurgårds-legendarerna Fredrik Stenman och Andreas Johansson.

TYCK TILL OM DJURGÅRDAREN!

Vad tycker du om medlemstidningen Djurgårdaren? Är det för mycket av något eller saknar du något? Mejla gärna dina åsikter om tidningen till info@dif.se så att vi kan bli ännu bättre.

✓ LÅNGSIKTIGHET ✓ FÖRTROENDE ✓ TRYGGHET

Bosse Andersson återkommer till tre nyckelord när vi pratar om truppen och tiden under pandemin: långsiktighet, förtroende, och trygghet. En bra grogrund och strategi som fött framgång för den sportsliga satsningen.

Text: Olle Arnell Foto: Bildbyrån

Bosse Andersson är på gott humör den här torsdagen i början av oktober. Han går över golvet på kansliet mot sitt rum, och i en konversation på vägen dit nämner han att han gillar Sven-Ingvars, frågar om hur biljetterna till Elfsborgsmatchen säljer, och ber slutligen Filip Lundberg (Hållbarhetsansvarig) följa med in på hans rum och berätta mer om Skol IF medan han kårar lunch inne på kontoret.

HAN HAR ALL ANLEDNING att vara glad. Efter 22 spelade omgångar leder vi serien och målsättningen om Europaplats har goda chanser att nås.

– Det är klart att när vi leder allsvenskan, har spelat en attraktiv och underhållande fotboll, släppt in lite mål och gjort ganska många, och vunnit många fotbollsmatcher. Då är det klart att det är stimulerande. Det kommer att bli en spännande höst!

Är det lättare att jobba när det går bra på fotbollsplanen?

– Nej det tycker jag inte. I det här jobbet njuter du sällan. Jag känner press hela tiden, och jag ska ha press och krav på mig.

Känner du av att senaste årens sportsliga resultat har ökat attraktionsvärdet för Djurgården?

– Vi har satt Djurgården i en bra position genom att bygga långsiktigt både sportsligt och ekonomiskt. Brytpunkten kom egentligen sommaren 2016 när vi gjorde fyra stora affärer på spelare som vi ägde i föreningen: Emil Bergström, Omar Colley, Sam Johnson, och Michael Olunga. Det är klart att det gav oss en trygghet att kunna utveckla klubben, säger Bosse och ger en sedvanlig

skämtsam gliring till VD Henke Berggren.

– Men det är inte så att jag får alla pengar för försäljningarna av Henke att värva nya spelare för.

Det är liksom inte »Nu har jag sålt för 30 miljoner – nu köper jag för 30 miljoner«?

– Nej nej, det där alltså...han börjar snacka om avskrivningar och likviditet och allt möjligt sånt där. Man blir ofta lite besviken över vad man får köpa för, säger Bosse med ett snett leende.

HAN BACKAR BANDET och utvecklar sig kring hur de senaste årens resultat påverkat Djurgårdens attraktionskraft.

– Det är klart att jag känner att vi är en attraktiv klubb att komma till. Det finns ett stort förtroende från spelare att komma till Djurgården och utvecklas. Spelare vet att man kan komma till Djurgården och få en bra miljö, en långsiktighet och en trygghet. Sen ska man vara klar över att en gemensam nämnare hos många spelare är målet att kunna gå vidare till en större liga.

DET SENASTE EXEMPLET är Aslak Witry.

– Han valde Djurgården när han även hade ett erbjudande från Rosenborg. Och det valet resulterade i att han nu är i en toppklubb i Holland. Det är klart att det ger eko i Norge och Skandinavien.

Var det inte lite samma med Omar Colley?

– Jo precis, han kom från KuPs och kunde gå till större klubb, men han såg oss som ett perfekt steg på vägen. Nu spelar han i Sampdoria.

BOSSE BERÄTTAR vad han tror är viktigt i affärer med spelare som uppenbart har siktet inställt på europeiska klubbar.

– Vi är tydliga med att om man kommer till Djurgården så ska man känna ett förtroende från klubben, och en trygghet. Vi kanske inte betalar bäst men vi tar ett stort ansvar, och tillsammans med klubben vi köper ifrån har vi ett projekt och en plan för spelaren.

Samma trygghet ska även befintliga spelare känna.

– Jag kommer att tänka på Jesper Karlström som förlängde kontraktet med oss två gånger och var här i sex år innan han gick vidare. Jonathan Augustinsson förlängde sitt kontrakt med oss trots att han inte spelade sin första allsvenska match förrän tredje säsongen hos oss. Hampus Finndell gör sitt fjärde år hos oss och han gjorde sin första allsvenska match från start för oss i år.

Ja, berätta om Hampus utveckling under sin tid i Djurgården.

En del kanske började tvivla, men se på hans säsong i år!

– Vi hade ett bra utbyte med Dalkurd kring Besard Sabovic året innan där han spelade 27 matcher hos dom. Sen dök Dalkurd upp som ett alternativ för Hampus och vi hade en plan för honom där. Vi hade en nära kontakt under hans utlåning och planerade för att han skulle komma tillbaka till Djurgården säsongen 2021. Att han, när han bara varit tillbaka hos oss i två månader, väljer att förlänga kontraktet med fyra år...det är klart att det ligger ett förtroende bakom det.

– I år har han spelat nästintill alla matcher, gjort en fantastisk säsong, och tagit sig in i U21-landslaget. Det är imponerande! Han har ju alltid varit en talang och under de första åren hos oss frågade han mycket när han skulle

få chansen och så. Det enkla svaret är att man får chansen när man har förtjänat det. Och han har verkligen gjort jobbet och han förtjänar all den speltid och det förtroende som Kim och Tolle har gett honom i år.

VI BACKAR BANDET. Det krävs nästan att man gör det med tanke på den pandemi som gjort att de två senaste säsongerna varit något vi aldrig varit i närheten att uppleva. Vintern 2020. Vi skulle gå in i en säsong som regerande svenska mästare, med en fortsatt stark trupp, och en boostad ekonomi i och med försäljningen av Marcus Danielson och Tino Kadeweres övergång från Le Havre till Lyon, samt Aliou Badjis klubbbyte från Rapid Wien till Al-Ahly som tillsammans gav ett ordentligt tillskott i finanserna.

– Vi fick in extremt mycket pengar och var redo att som svenska mästare gå in med utmaningen att försvara guld 2020 och spela Europacupspel. Vi var alldeles i faggorna för att förstärka laget ordentligt. Vi hade en del förhandlingar igång...men så kom covid-19.

– Två dagar efter att vi hade fått vår slutbetalning för Marcus Danielson bröt vi all träning på Kaknäs. Hux flux på bara några dagar så visste vi ingenting kring om det skulle bli spel eller om vi ens kunde träna. Det var en stor osäkerhet och vi kände så här: prio ett var att all personal skulle känna trygghet i Djurgården. För det man förstod var att om vi ska spela utan publik kommer det slå väldigt hårt ekonomiskt. Ska man då köpa spelare under en pandemi? Ska man göra stora investeringar när man inte vet hur framtiden ser ut? Där var vi väldigt försiktiga.

– Vi ska också vara extremt stolta och tacksamma

mot medlemmar, säsongare, supportrar, och partners som har hjälpt oss i den här svåra tiden. Den här styrkan vi har i föreningen, att vi ägs till 100% av medlemmar. Jag vet att det retar gallfeber på vissa människor kring Södermalm.

OVISSHETEN SOM PANDEMINS UTBROTT medförde tvingade Djurgården att tänka om kring de spelaraffärer som var på gång, och Bosse beskriver hur man gjorde upp en ny långsiktig plan. Man beslutade att inte göra några omförhandlingar av kontrakt under säsongen 2020 för att ha kontroll på utgifterna och minska oron i de led man själv kunde påverka. Budskapet till spelargruppen var tydligt: Vi litar på er som är här, och vi är övertygade om att ni kan ta ansvar för den här säsongen.

– Vi resonerade oss fram till att hellre att dom befintliga spelarna vi hade fick behålla sin lön, än att till exempel sänka löner och värva in nya spelare. Under 2020 var vi nog en av få klubbar som inte sänkte lönerna, men när vi precis hade fått in så mycket pengar för transfers hade det sänt väldigt konstiga signaler till spelarna som var kvar. Jag menar ju att spelarna är delaktiga i en sån försäljning. Vi hade ju inte kunnat sälja Marcus Danielson utan de prestationer han och laget gjorde tillsammans. För mig är det viktigt att spelarna som är kvar känner att de är delaktiga i resan.

– Och spelarna gjorde det bra, vi slogs om europaspel hela vägen in i sista omgången och vi blev bäst i stan.

– Men vi gjorde det också klart för spelarna att efter säsongen 2020 när vi började förhandla om kontraktsför-längningar så skulle det innebära lönesänkningar. Det rörde sig om sänkningar upp till 20%, och det gjordes även när vi skrev nya kontrakt – vi befann oss trots allt i en pandemi och behövde agera ansvarsfullt i och med osvissheten kring publik och partners etcetera.

INFÖR 2021 FÖRLÄNGDE DJURGÅRDEN med tränarduon, tog in 11 nya spelare som innebar en förnygring av truppen, och förlängde med en handfull spelare som varit länge i klubben.

Den 11 januari 2021 drog försäsongen 2021 igång och då var stora delar av truppen på plats. Bosse kände direkt att det fanns en stor energi i truppen och att det kändes både tryggt och spännande i perfekt symbios.

– Sen ska jag ärligt säga att jag kanske inte trodde att vi skulle leda allsvenskan efter 22 omgångar. Men det är imponerande av spelarna och ledarna som har gjort det här jobbet.

VI FICK EN FLYGANDE START på den allsvenska säsongen. Vi vann våra fyra första matcher mot Malmö FF, Elfsborg, Norrköping, och Varberg. Vi släppte in två mål totalt på de matcherna. Sedan kom en bortaförlust mot Degerfors och två matcher senare, i derbyt mot Hammarby, skadade sig målvakten Aleksandr Vasyutin.

– Det har hänt mycket den här säsongen. Vi har tre målvakter som har startat i allsvenskan och alla har gjort bra prestationer. Det är inte ofta man får vara med om det,

vi har en jävligt bra målvaktsbesättning. Sen är det alltid kul när spelare kommer hit och utvecklas. Ta Hjalmar Ekdal, Hampus Finndell, Rasmus Schüller, med flera.

Vad ligger bakom den fina säsongen?

– Vi har varit ett lag. Ett lag som jobbar hårt tillsammans. Vi är jobbiga att möta och vet hur vi vill spela, det tror jag många Djurgårdare känner igenkänning i. Vi har ett stort bollinnehav och spelar bra fotboll – oavsett vilka vi möter håller Djurgården i taktpinnen.

UNDER AUGUSTIS ANDRA HÄLFT kom en poängmässig svacka, något som sammanföll med att Aslak Witry såldes till AZ Alkmaar. Hur mycket de två sakerna hänger ihop går bara att sia om.

– Den enda utmaningen vi hade när vi gick in i den här sommaren var Aslak Witry. Just den veckan innan derbyt mot AIK fick vi ett konkret bud från AZ Alkmaar. Vi visste att transferfönstret snart skulle stänga och att vi hade en jävligt bra tabellposition. Vi ville ju behålla Aslak, vi hade sagt nej till tre klubbar mellan maj och juli. Men sen var Aslak extremt bra under juli månad och är det något som är bra för Aslak och bra för Djurgården, ja men då kan vi inte stoppa det. Och i det här fallet blev det väldigt bra för båda. Vi fick bättre betalt än vi hade tänkt oss.

I samband med att Aslak lämnade följde en period matcher som får buntas ihop till »säsongens svacka«. Kände du likadant?

– Ja, vi hade en liten svacka. Vi åkte ner och vann mot Mjällby, men så lite bollinnehav som vi hade i den andra halvleken där har vi väl knappt haft under de senaste tre åren? Men vi kände ju där och då att Mjällby var ett jävligt bra lag. Sedan dess har dom hållit sju raka nollor, slagit Malmö och Elfsborg samt kryssat mot AIK.

– Sen hade vi Mjällby hemma och Sirius borta och många kanske förväntade sig att vi bara ska ta sex poäng där, men vi tog en poäng och gjorde noll mål på de två matcherna.

ETT LANDSLAGSUPPEHÅLL FÖLJDE, och tid för gruppen att samla ihop sig inför de kommande två matcherna mot Hammarby och Malmö FF.

– Vi visste att de matcherna skulle avgöra mycket av vår fortsatta säsong. Vi har tränare som är skickliga och jobbar hårt, och en spelargrupp som verkligen gick ihop som en grupp. Vi slog Hammarby med 4-1, självklart gav det oss en självförtroendeboost! Och så spelade vi 1-1 borta mot Malmö.

Vad tänker du om avslutningen av säsongen?

– Vårt mål har hela tiden varit en Europaplats, vi ska vara där och slåss om det. Sen pratar vi mycket på Kaknäs om att vi måste gilla det här läget, men vi pratar inte om SM-guld ute på Kaknäs. Vi vet att vi har allt i egna händer, nu gäller det att fortsätta ha jävligt bra kvalitet i det vi gör varje dag. Alla ska vara delaktiga och bidra och så tar vi en match i taget och förbereder oss så bra man kan inför varje match. Det jag känner är

viktigt att hantera är att säsongen kommer att vara lång, så det gäller att hålla det här drivet uppe hela vägen. Det är inte normalt att spela fotboll in i början av december, det är en ny situation för spelare, tränare, och hela föreningen.

På medlemsmötet den 1 september var det en del frågor om Bosses framtid i Djurgården. Frågor som rörde hur länge han blir kvar i föreningen, vad som händer när han slutar, vad Djurgården har för organisation bakom och runt sportchefsrollen med allt vad den innefattar.

– Okej, det kan vara mycket snack om Bosse Andersson, men jag har otroligt många bra kollegor och människor runt omkring mig som jag är beroende av och som gör ett jävligt bra jobb. När vi gör en spelartransfer är vi extremt snabba och professionella och det beror på att vi har tex en jurist, vi har Alf Johansson, och vi har en löpande dialog med styrelsen.

– När man ska göra spelarköp så tror jag att det måste vara en liten krets, men den kretsen måste vara svintigt. Vi måste ha ett förtroende för att göra bra affärer, och det förtroendet har vi från styrelsen. Sen är det mitt jobb at vi gör så bra affärer som möjligt.

– Sen har vi en väldigt bra organisation med två huvudtränare, andra ledare runt laget, och andra personer som är runt och ser mycket fotboll. Men ska vi berättat öppet var vi är och hur vi gör kring spelaraffärer? I min värld ska inte vår scouting märkas, vi ska inte tala om vad vi gör.

Hur resonerar Djurgården kring värvningar?

– Vi är ganska tydliga. Vi vill ha kontinuitet i vår spelargrupp. Rätt spelare ska kunna vara i Djurgården under lång tid, det var inte naturligt under 2013 när vi började. Det jag tycker är jävligt härligt är att vi har flera spelare som har spelat över 100 matcher i Djurgården, och 7 spelare som är från Stockholm. Vi gillar spelare som har en tillhörighet och förankring i Stockholm. Och det är klart att det är lättare för oss att rekrytera såna spelare i dag än för 7-8 år sedan.

– Sen tror jag det är viktigt med återvändare, som har varit ute i Europa men vill komma tillbaka. Magnus Eriksson till exempel som kommer tillbaka med sina erfarenheter och går in som en ledare och ger ett lugn. Det kommer att komma fler hemvändare framöver.

Då är vi nästan tillbaka vid min inledande fråga om Djurgårdens attraktionsvärde.

– Finland och Norge har varit en bra marknad för oss, och det är klart att när dom ser exempel som till exempel Aslak och Colley, blir vi rätt så attraktiva i de länderna. Det som särskiljer oss är väl också att vi över tid har haft en kultur av att ha afrikanska spelare i vår trupp. Nu har vi Chili och Banda och det inslaget måste vi ha, samtidigt som vi måste ha ett inflöde från vår akademi. Den mix vi har nu är väldigt optimal. Vi har hemvändare, norska spelare, finska spelare, svenska spelare och utan tvekan flest Stockholms-spelare av alla Stockholmslagen. Det tror jag är jävligt viktigt när man bygger en trupp så att lagsamman-sättningen blir bra.

Hur känner du kring Djurgården just nu?

– Vi har nästan 20 000 medlemmar, vi har en stabilitet i ekonomin och en stark framtidstro. Jag gillar att vara i det. Det är jag grymt stolt över. Jag tror både Henke och jag tycker det är extremt stimulerande att jobba nu. Jag ser inget slutdatum framför mig. Jag hoppas finnas med och kunna stötta klubben och vara behjälplig länge, oavsett hur konstellationen kring sportcheferiet ser ut. För mig är det viktigt att tro på det vi gör och vart vi ska, då är jag gärna med och bidrar.

Du är inte på väg någonstans alltså?

– Nej nej, jag hade möte med någon rekryteringsfirma nyligen som sa typ att »Ja du har ju gjort ett jävligt bra jobb, har du några tankar?»

– Nej jag har fan inga tankar på annat! Ska jag byta klubb? Det går inte. Jag går igång på Djurgårdsskölden och ska jag göra något måste jag ha en passion. Gult, rött och blått finns med mig hela tiden. Jag gör det här jobbet med stolthet. ■

Vi finansierar svensk idrott. Och svenskt näringsliv.

Lika mycket som vi brinner för företagande.
Lika engagerade är vi inom idrotten.

Prioritet Finans
Vi fixar pengarna, du lönsamheten

Jean Balawo

»VI ÄR PÅ VÄG«

Damernas sportchef reflekterar över läget i laget med en titt i både backspegeln och kristallkulan och passar dessutom på att gå igenom nuvarande trupp lagdel för lagdel.

Text: Peder Ernerot Foto: Johan Sahlén

Efter två säsonger av skräckfylld streckdramatik som onekligen amplifierat behovet av HLR-kurser hos oss Djurgårdare är DIF Dam nu inne i en säsong av efterlängtat stabilitet. En välkommen arbetsro som ger möjlighet att börja bygga inför en framtid med sikte på det övre skiktet i tabellen.

KONSTRUKTÖRSROLLEN tillfaller givetvis damernas sportchef Jean Balawo som slog sig ner för en pratstund med fem omgångar kvar av OBOS Damallsvenskan för att ventilerat tankar kring det som varit och det som komma skall.

– Säsongen inleddes svajigt med alliansturneringen Stockholm Challenge då vi upplevde att vi fysiskt sett inte var på den nivå vi borde vara. Det innebar att vi gjorde förändringar på ledarsidan ganska snabbt under våren där Anna Kellermalm Fallby och Thomas Endler tillsammans kom in som fysansvariga - mycket tack vare Pierre Fondin som såg att vi låg på fel nivå och drev på, berättar Jean som sedan genomförde ytterligare en rockad på ledarsidan i augusti när Magnus Pålsson blev ny huvudtränare.

– Pierre hade definitivt sina kvaliteter men med Magnus har vi fått in ett tydligare ledarskap. Det har blivit en nytändning i omklädningsrummet, när det kommer in nytt blod vill alla visa sig från sin bästa sida. På så sätt var en förändring nödvändig för att väcka liv i laget igen. Jag tror att Magnus tydlighet, engagemang och förmåga

att kommunicera har varit väldigt viktigt för oss. Han ger alla spelare individuell feedback efter varje match och den rutinen har blivit ett framgångskoncept.

– Så det har hänt en del under säsongen och det är väl första gången på fem år som vi är på säker mark med fem omgångar kvar, vilket gör att vi kan fokusera på annat. I en tidigare intervju i år sa jag att Djurgården ska inte behöva vara inblandande i en fight för att hålla sig kvar, det är inte där vi ska vara. Men nu är vi på väg dit vi vill vara.

ATT DET BLIR MAGNUS PÅLSSON som fortsätter att leda laget på den vägen kan vara ett sannolikt antagande efter en fin inledning av sitt uppdrag.

– Magnus har gjort det väldigt bra sedan han kom och har ett kontrakt fram till årsskiftet med en option på förlängning i två år. Så vi ska prata ihop oss utifrån de premisserna. Vi ska inte heller glömma bort en central person som har varit bidragande till att Magnus kommit in bra och det är assisterande tränare August Fors. När Pierre fick lämna så fick August en stor börda på sina axlar kring hur han skulle tackla situationen och förhålla sig till ett nytt kommande ledarskap. Jag tycker att han har skött det riktigt bra och ställt om på bästa möjliga sätt. Det är en fantastisk kille som har en ljus framtid, så vi ska försöka behålla honom om det är möjligt. Tillsammans har de blivit en perfekt duo.

Hur går då tankarna kring truppen? Långsiktighet är ett av nyckelorden...

– Damfotbollen utvecklas och förändras hela tiden. Jag la märke ganska snabbt till att många klubbar körde avtal ett år i taget. Så jag tänkte, varför då? Det ger ingen möjlighet att bygga framtid och i Djurgården vill vi gå ifrån de här korta avtalen och tänka framåt, spelarna ska känna att de är med på resan. Innan så har det varit lite på nåder med ett: »hej vill du spela för oss«, från alla klubbar i november. Tvärtom ska det vara så att spelaren känner sig utvald som en framtida del av DIF. Vi är på väg dit och det är fem platser kvar i truppen, resten har vi bra kontroll på, förklarar Jean som därmed tar sig an läget i nuvarande trupp, lagdel för lagdel.

TRUPPEN BIT FÖR BIT MED JEAN BALAWO

Målvakter

– Kelsey Daugherty har ju kontrakt 1+1 år och den förlängningen är aktiverad, så hon kommer att vara kvar över 2022. Vi har Elvira Björklund som har avtal över 2022 men med henne kan det bli aktuellt med förlängning eftersom det är en spelare som vi verkligen tror har framtiden för sig. När det gäller Cornelia Kuoppala har vi ambitionen att förlänga med henne, vi är jättenöjda med hennes inställning och kvalitet i träning och match.

Försvare

– Börjar man från höger så har Sara Olai avtal över nästa år. Hon har varit överraskande bra med tanke på att hon kommer från Uppsala IK som åkte ur förra året. Vi förstod att det här kunde bli en bra defensiv spelare för oss men hon har framför allt varit en viktig offensiv spelare, Hon har gjort fyra mål och en del assist, vilket säger en del om henne som ytterback. Bakom har vi Julia Walentowicz som inte öppnade starkt i år men som fått ny energi av tränarskiftet och verkligen kommit tillbaka. Efter Magnus Pålssons ankomst har hon startat de fem senaste matcherna och fortsätter hon så här ser det väldigt ljust ut.

– Sedan har vi Sheila van den Bulk, kaptenen och fanbäraren. Ett utgående avtal men förhandlingar har inletts och vi hoppas självklart att hon spelar blårandigt även framöver. Mittbacken Kamilla Karlsen tog vi in i somras och man får ha med sig att hennes säsong i Frankrike tog slut i maj och vi värvade henne i juli. Så det behövs mer tid för henne att komma in i fullt matchtempo och aggressivitet. Hon kommer att må bra av lite försäsong 2022, men med det sagt så har hon gjort det exemplariskt hittills, sett till premisserna.

– Portia Boakye började hos oss som forward och är nu mittback. En bärande spelare som precis förlängt för två nya år. Hon har tagit stora kliv som spelare men även som person. Hon är ganska blyg men har nu börjat kliva fram och ta mer ansvar. Bakom har vi Ellen Andersson som har framtiden för sig. Tålamodet kommer att bli viktigt för henne, det måste man ha som mittback och målvakt. Hon tog chansen väldigt bra i cupmatchen mot Boo då hon nätade till 1-0 och banade väg för segern.

»Vi har ju skrivit längre avtal med våra spelare vilket gör att de klubbar som har kört med ettårsavtal kommer att få bekänna färg «

JEAN BALAWO

– Fanny Lång har ett utgående avtal och hon har varit väldigt lojal på planen och krigat på hårt. Vi för diskussioner i nuläget och får se var det landar. Sedan behöver vi sannolikt förstärka med ytterligare en mittback inför 2022 för att öka konkurrensen, så det finns med i planeringen.

Mittfältare

– På det centrala mittfältet så har vi Nellie Lilja. Det är lätt att glömma bort att det är hennes debutår i Djurgården, det känns som att hon varit här betydligt längre. Hon är trygg i sig själv som person och på planen och jag måste påminna mig ofta om att hon är så pass ung, hon besitter redan starka ledaregenskaper kombinerat med trygghet och rutin. Det är väldigt kul att se, hon går från klarhet till klarhet och har avtal över nästa år. Sedan har vi Louise Hvarfner från de egna leden där vi förlängde med tre år. Tyvärr har hon fått säsongen förstörd av skador, en fraktur i knäet har hållit henne borta sedan i somras. Men hennes ambition är att göra comeback hemma mot Rosengård.

– Vi har Elizabeth Addo och Linda Motlhalo som båda har utgående avtal. Väldigt intressanta spelare som blivit bättre ju längre säsongen har gått. Vi får hoppas att den kurvan fortsätter uppåt. Ser man sedan till nyblivna mamman Malin Diaz brukar hon komma ner med barnvagnen och kolla att vi sköter oss på träningen. Än så länge har vi inte diskuterat något avtal men jag brukar alltid fråga om: »det inte är dags att dra på sig skorna snart?«. När hon är redo kommer hon att flagga för det och hon är en spelare som håller hög kvalitet och som är en av oss.

Anfallare

– Tilde Lindwall har fått nästan hela säsongen förstörd

på grund av en stressfraktur men hon har kommit tillbaka och varit en frisk fläkt. Hon hoppade in och gjorde poäng i Svenska Cupen och var med och bidrog till derbyvinsten vilket var kul att se. Hon har ett utgående avtal men vi har inletts förhandlingar. När det gäller Hayley Dowd har hon också haft mycket skadeproblem, hon fick försäsongen förstörd och behövt vilas i perioder under året. Men hon har varit bra när hon har fått spela och jag tycker att hon har ett okej debutår, jag tror dock att det kommer finnas mer att hämta nästa år. Hon har ett utgående avtal och det är många klubbar som rycker i henne, men vi får se till att behålla henne.

– Sedan har vi Daniela Zamora som har avtal över 2022. Det folk inte tänker på i hennes fall är att hon kommer från en full säsong där hennes lag spelade Copa Libertadores (Sydamerikas CL) och gick till final. Hon spelade sista matchen i slutet på mars och tre dagar senare tog hon flyget till Sverige. Så Daniela har inte haft någon ledighet alls på 1,5 år och när andra spelare kan vila lite under uppehållen så åker hon på landslagsupdrag med Chile. En spelare som är väldigt trött i kroppen nu men jag tror att hon blir fantastisk nästa år när hon fått vila under fem veckors semester på vintern. Hon har varit väldigt nyttig för laget och tagit mycket skitjobb, har värvats som en forward men i många matcher har hon spelat högerback eller defensiv mittfältare för att det har behövts. Hon har gjort det exemplariskt och är ett fullblodsproffs.

– Vi har även Alexandra Takounda som är en ung spelare med väldigt mycket potential. Tyvärr har hon inte fått så mycket förtroende men det tar tid att anpassa sig till svensk fotboll. På träning och i FA19-matcherna är hon riktigt bra men när det kommer till de allsvenska

matcherna har hon haft lite svårt att komma till sin rätt. Men det kommer framöver. Slutligen har vi Hanna Stokki och Hanna Ekengren som båda haft en del skadebekymmer. Ekengren började vårsäsongen väldigt starkt med tolv starter på våren, fast har varit skadedrabbad efter det och inte kunnat göra sig själv rättvisa, men hon har ändå framtiden för sig. För Stokki är det likaså, mycket skador på våren men hon har kommit tillbaka och fått spela rätt mycket på slutet. Gjorde till exempel två mål i Svenska Cupen mot Boo.

Spelare med lärlingskontrakt

– Under säsongen så tog vi även ett nytt steg genom att börja med lärlingsavtal, vilket innebär att spelaren tillhör sitt flickakademilag men tränar ett antal pass med damerna för att matchas in i deras miljö. Det ska ske successivt för att passa med skolgången och jag tycker att Nea Flyborg, Nicole Ruiz Granados och Louise Larsson har gjort det galant. Just nu kör de två pass i veckan med A-laget och man märker att de växer av det. Det syns att den nya generationen är bolltrygga på ett helt annat sätt så de äldre damspelarna får passa sig, för de här tjejerna kommer med besked. Nea och Nicole har redan debuterat i OBOS Damallsvenskan och med lite tålamod kommer nog även Louise få chansen snart.

Fler spännande namn på gång i de egna leden

– I andra halvleken av matchen i Svenska Cupen mot Boo så hade vi tio spelare på planen från flickakademin som har spelat på Hjorthagen eller Kristineberg. Alla mål och assist i matchen (som slutade 5-0) kom från flickakademin. Det bör tilläggas att Louise Hvarfner och Stella Eriksson inte var på plats då. Så det finns ju kapital att ta ifrån och vi förbereder oss för att de här unga spelarna är på väg fram. I dagsläget har vi lite mer utländska spelare i damtruppen för att säkerställa nivån, men successivt kommer de här unga spelarna att ta över. De knacker på redan nu och vill ge sig in i leken.

EN BLÅRANDIG ÅTERVÄXT som kan bli väldigt betydelsefull i en tid där allt fler damallsvenska spelare går på export och behovet av egna produkter ökar.

– Jag tror att den här tendensen kommer att förstärkas och man ser hur klubbar redan nu tappas sina A-landslagsspelare. I det läget måste man ersätta med nya svenska spelare eftersom man inte får ta in obegränsat med utländska spelare, hälften av spelarna i en allsvensk matchtrupp måste ju vara inhemska. Så var hittar man då de svenska spelarna? Det måste vara unga talanger som Nellie Lilja, Sara Olai eller Nea Flyborg, förklarar Jean som ser att huggsexan kring de mest spännande svenska namnen redan är igång.

– Den har definitivt startat och Djurgården ligger i framkant. Vi har ju skrivit längre avtal med våra spelare vilket gör att de klubbar som har kört med ettårsavtal kommer att få bekänna färg. Så vi är definitivt på rätt väg, avslutar han. ■

Magnus Pålsson

»VI SKA BYGGA UPP ETT LAG SOM HAR VINNARMENTALITET«

Efter två gastkramande säsonger runt nedflyttningsstrecket befinner sig Djurgårdens damer numera i ett betydligt stabilare läge i tabellen. Ett bra facit för nya huvudtränaren Magnus Pålsson som berättar om tankarna kring sin första tid i DIF.

Text: Peder Ernerot Foto: Bildbyrån

Ibland går det fort i livet. För Magnus Pålsson blev det ytterst påtagligt när han måndagen den 23 augusti lämnade jobbet som U19-tränare i Helsingborg, packade det mest nödvändiga och for i expressfart upp till Stockholm för att dagen därpå kliva in som ny huvudtränare för Djurgårdens damlag och förbereda inför en säsongsdefinierande match mot Växjö under lördagen.

UTFALLET BLEV VINST och ett kliv upp på säker mark i tabellen – en smakstart för

Magnus som nu kan summera en fin inledning på sitt uppdrag med tre vinster, ett kryss och en förlust när denna artikel skrivs.

– Jag har varit med i fem matcher nu och det började med att jag gick in mot Växjö. Det var snabbt på och jag försökte få in principer i arbetssättet som jag gärna vill ha och ändå fortsätta jobba ganska likt som det var innan kring formation och saker som spelarna känner sig trygga med. Jag visste ju att det började gå bättre när laget ändrat till fembackslinje, så det valde jag att fortsätta med, berättar

Magnus om starten och utvecklar resonemanget.

– Det handlar ju mycket om att lära känna spelarna för att på så sätt skapa en tydlig bild av vad jag vill utveckla och vad de ska få för roll och arbetsuppgift i spelsättet. Vi lyckades ju vinna med 1-0 mot Växjö där jag tycker att vi gjorde det bra. En viktig seger som gjorde att vi kunde titta mer uppåt i tabellen. Sedan fick vi en tuff start i den andra matchen mot Linköping med ett tidigt rött kort. Vi förlorade med 3-1 men gjorde det ändå

Jubel efter 1-0-målet hemma mot Växjö.

ganska bra, framför allt arbetsinsatsen, då vi spelade med en man mindre i nästan 80 minuter.

– Matchen mot Vittsjö missade jag ju eftersom jag gifte mig då, vilket var inplanerat sedan lång tid tillbaka...

... bryter in med en nyfiken fråga där, sneglade du på mobilen under ceremonin?

– Jo, jag kollade kanske 50 minuter av matchen på mobilen. Men det var mellan vigseln och middagen så det var ingen fara. Det var några andra djurgårdare där som också tittade så vi hade lite koll. Men det var nog den mest nervösa perioden av bröllopet måste jag säga, det enda som man inte kunde vara med och påverka som man vill. Vi ledde ju med 2-1 men det var nog ganska rättvist sett till matchbilden att det blev ett kryss till slut.

Men sedan blev det derbyseger...

– Ja, men mot Hammarby startade vi lite sådär, de första tjugo var inte så bra. Vi var kanske stressade och tagna av allvaret. Men vi fick ju 1-0 ändå på en kontring som vi hade pratat om där det var tydligt vilken yta vi ville söka. Sedan i andra halvlek var det betydligt bättre och det var superkul med inramningen.

– Vi fick höra att det skulle komma mycket folk och det var bra tryck redan när vi värmdes upp. Hammarbys supportrar fick ju komma in lite tidigare på arenan men så fort DIF-klacken kom in tog den över mer och mer. Det lät väldigt mycket från bortre långsidan och tjejerna var extremt

taggade och tyckte att det var häftigt. För egen del upplevde jag det som att det gav en boost i alla de små extra jobben som ska göras och löpningar som kan vara lite jobbiga att ta gjordes ganska enkelt. Det är ju så klart mycket tack vare publiken som hejar på och lyfter laget, då orkar man göra de extra procenten. Så det finns massa positiva bitar att ta med sig från derbyt och vi gjorde som sagt en väldigt bra andra halvlek. Man märker ju också från alla positiva reaktioner man nås av efter vinsten att det är väldigt många som är engagerade.

– Avslutningsvis blev det en komfortabel vinst i Svenska Cupen mot Boo FF med 5-0. Så summerar man perioden får man säga att den varit stabil. Tre vinster, ett kryss och en förlust och nästan alla tillbaka i truppen nu ger bra konkurrens. Förhoppningsvis gör det att vi kan tävla på övre halvan i slutet av serien.

Apropå tidigare nämnda engagemang. Hur upplever du att vara en del av föreningen?

– Jag hade ju bra koll på DIF innan eftersom jag varit så pass nära under mina åtta år i IFK Lidingö. Men jag märker att det är en väldigt stor och väl fungerande organisation och det är häftigt att föreningen rymmer så många olika idrotter, hejar man på Djurgården så gör man det i alla möjliga sporter. Många i föreningen är väldigt drivna och passionerade, vilket är inspirerande och gör att man jobbar ännu lite hårdare. Så min första tid har varit mycket positiv.

Arbetsmängden blir ju påtaglig. Funkar det på ett personligt plan att fortsätta köra fotboll 24/7 nu när du har gift dig?

– Jag tycker att det funkar bra och min fru har ett eget företag och jobbar som konsult för HM med kläddesign. Hon jobbar minst lika mycket som jag så vi har en bra balans på så sätt. Båda är drivna i våra jobb men vi har tid för varandra också. Det handlar om att planera och strukturera sitt liv.

Hur pass väl tycker du att du lärt känna laget under den här perioden?

– Det är lite olika, vissa mer och andra lite mindre. Några har varit skadade och då blir det mer tid hos fysion. Det blir ju intensivt när man hoppar in mitt i en säsong och då är det klart att de som är med i matchtruppen har fått mer tid med mig, så dem känner jag bättre. Det får ta sin tid men jag tycker att jag lärt känna de flesta på ett bra sätt.

Är du den typen av tränare som är nära spelarna eller vill du ha en armlängds avstånd?

– Jag är nog någonstans mittemellan. Jag är ju inte kompis med spelarna utan har en professionell relation, men det är klart att jag bryr mig väldigt mycket om dem som människor också. De är inte bara fotbollsspelare och det är viktigt att prata med dem som personer. Men primärt är vi där för att jobba tillsammans och försöka få dem själva och hela Djurgården att utvecklas och bli bättre.

Om vi avslutningsvis blickar framåt har du halvårskontrakt med option på förlängning. Tankar kring framtiden?

– När jag kom in från början så handlade det först och främst om att säkra kontraktet, men även om ett långsiktigt perspektiv och jag och Jean (Balawo, sportchef) kommer att sätta oss ner och prata om den biten. Men mina tankar inför framtiden handlar om att jobba vidare på det som påbörjats, att bygga upp ett lag som har en vinnarmentalitet och som vill försöka vara med och tampa i toppen. Djurgården som förening har ju en ambition att man ska slåss om de tre översta platserna för att kunna ta sig ut i Europa och det var med den inställningen jag gick in när jag fick jobbet. Om det sedan tar några år eller om det är nästa år får vi se, men jag ser DIF som ett lag som ska slåss i toppen och ha ambitionen att spela en attraktiv fotboll som gör att folk vill komma på matcherna, summerar Magnus. ■

Nikos Gkoulis

MANNEN BAKOM MÅLVAKTERNA

När man besöker en träning på Kaknäs är det allt som oftast en röst som ljuder lite högre och oftare än andra. Från mållinjen behövs det tas i från tå till topp – bokstavligt talat.

Text: Marcus Björling Foto: Elias Olsson, Nobbes Djurgårdsbilder, Bildbyrån

Nikos Gkoulis är regissören bakom Djurgårdens hyllade målvaktsspel de senaste åren. Med värme, tydlighet och repetition drillar han Jacob Widell Zetterström, Tommi Vaiho, Aleksandr Vasyutin och unge David Celik.

– Alla lag tränar hårt, men vi tränar nog mest avancerat. Träningen är annorlunda än den för utespelarna, säger målvakts-tränaren.

NIKOS BESKRIVER SIG SJÄLV som en person som alltid gör sitt bästa på varje träning och som noggrant ser efter vad målvakterna behöver. Nikos brukar prata om målvakterna som »sina älskade barn« och ödmjukheten i hans fadersfiguriga framtoning fullkomligt strålar under vårt samtal.

– Under match blir jag ett med målvakterna. Jag köper alla deras fel, jag rannsakar mig själv och ser vad jag gjort

mindre bra under träningsveckan.

– Jag brukar säga till målvakterna att »jag tar på mig 50 procent om ni gör en mindre bra prestation. Gör ni en bra prestation är det bara fem procent som ni ska tacka mig för«. Det är en filosofi som hjälper mig och utvecklar mig.

DET VAR ETT SAMTAL från Bosse Andersson under tiden som taxichaufför vintern 2017 som blev startskottet i DIF för Nikos.

– Jag kommer aldrig glömma det samtalet. »Hej, det är Bosse Andersson, sportchef i Djurgården. Vi skulle vilja träffa dig för en intervju«. Jag var inte säker om någon skojade med mig. Hur kan Bosse ringa mig från ingenstans? Nikos ringde upp Bartosz Grzelak som han arbetat med i Frej för att dubbelkolla numret.

– Kan du bekräfta att det är hans

nummer, frågade jag honom, eller är det någon som skojar med mig?

Efter några möten var jobbet Nikos och tillsammans med Özcan Melkemichel och Ivan Ristic ledde han laget till cupguld 2018.

ATT DET BLEV SVERIGE för den numera 44-årige Nikos var både slumpmässigt och genomtänkt. Året innan flyttlasset med familjen gick från Athlitiki Enosis Larissas tog nämligen Nikos en månads lång semester i Sverige för att verkligen känna sig säker och samla intryck.

– Situationen hade blivit lite tuff i Grekland på den tiden. Ekonomin var sänkt i botten. Det var svårt att hitta jobb för många. Jag började bli lite nervös och stressad efter fotbollskarriären, säger Nikos vars fru växte upp i Sverige med grekiska föräldrar.

– I bakhuvudet fanns alltid hur livet i Sverige kunde vara. Jag frågade ofta min fru om det. Jag hade aldrig besökt Sverige, säger Nikos som åkte upp i maj 2012.

Vilka intryck fick du?

– Det var kärlek vid första ögonkastet! Jag frågade mig varför jag inte kommit hit tidigare? Det var fina människor, toleranta personer, accepterande. Landet passade perfekt med min personlighet. Jag var supernöjd när jag efter en månad kom tillbaka till Grekland. Jag berättade för mina vänner att det finns ett land som är mycket bättre än Grekland, att de skulle se hur bra organiserat allt var i Sverige.

EN ANNAN UTMANING i Nikos karriär har varit den examen i Uefa A han nyligen tog. En av sin karriärs största utmaningar.

– Den har stor betydelse för mig. Det är en bekräftelse på att vi har bra grundegenskaper för att träna målvakterna på den här nivån. Dessutom blir förväntningarna större på oss. Det har varit en fantastisk erfarenhet att träffa andra målvaktstränare runtom i landet. Det var hög kunskapsnivå på de som utbildade oss, säger Nikos.

APROPÅ UTBILDNING tas målvakter som Ederson (Man City) och Allison (Liverpool) ofta upp som lyckade exempel på moderna målvakter, där spelet med fötterna och en djupare förståelse för spelet utanför straffområdet ses som nyckelfaktorer för framgång. Nikos ler till

vid ämnet och skickar en passning i retur.

– I slutändan, om man inte stoppar de skott som går mot mål så förlorar man matchen – oavsett hur bra man varit med fötterna.

HAN MENAR DOCK att fotbollen är på väg i rätt riktning och att synen på målvaktsrollen har förändrats.

– Fotbollen kommer alltid att gå framåt. I början av min karriär delade man upp laget med utespelarna i en grupp och målvakterna i den andra. Det var bara under sista 15 minuterna som vi kopplades samman. Numera är målvakterna mycket mer involverade. De ska börja spelet och även styra laget för att förhindra målchanser.

Märks det på de yngre målvakterna att de är utbildade på ett annat sätt?

– Ja, vi brukar säga att de som är över 36 år gamla är »old school-målvakter«. De unga målvakterna är mer anpassade efter såväl anfalls- som försvarsspel.

– När jag växte upp fanns det en falsk bild av målvakterna; han som inte ville springa. För att bli målvakt i dag behövs många specialegenskaper. Man ska vara modig, våga stoppa bollen. Det finns tio spelare där ute som alla vill skjuta. Rädslan inombords måste försvinna. En bra målvakt måste även kunna läsa spelet och styra hela laget utifrån lagets spelidé och spelsystem.

DISCOVERY-EXPERTEN och tidigare målvakten Pär Hansson har blivit en

personlig favorit hos Nikos.

– Jag älskar att lyssna på honom. Jag har känt att det saknats i många paneler i tv. Han vet direkt hur en målvakt känner efter en bra räddning eller ett större misstag. Det blev ett steg framåt i analysen när han började synas i rutan, berömmar Nikos.

– Det är jättelätt för alla att förstå när en målvakt gör ett större fel eller en bra räddning. De små detaljerna, varför en målvakt har hög eller låg position, är svårare för majoriteten av tv-tittarna att förstå. Målvakter har många olika egenskaper och lagen spelar olika. Detaljerna är inte lätta att se. Det är bra att tidigare målvakter finns i tv för att förklara.

MEN ALLA TRÄNINGSMOMENT TILL TROTS

– det viktigaste av allt är att se spelarna som människor menar Nikos.

– Vi tillbringar fler timmar tillsammans än med våra familjer under vardagarna. Det är jätteviktigt att det finns en bra stämning och kommunikation mellan oss. Även dagen efter en dålig prestation måste jag säga vad jag tänker och tror, även om de kanske inte vill höra det. Jag förklarar alltid från början att det finns perioder där allt går bra och att du även får höra det från mig och de andra tränarna, men det kommer att finnas några perioder då du släpper in några billiga mål eller har några sämre prestationer i rad. Du måste vara redo att lyssna, annars kommer du aldrig att utvecklas. Vi är här för att hjälpa dem, avslutar Nikos. ■

Jacob Widell Zetterström

Aleksandr Vasyutin

David Celik

Tommi Vaiho

JAKTEN PÅ PENGARNA

När en spelare byter klubb uppstår ett pengaskalv som allt som oftast vibrerar ända ner till gräsrotsnivå. Men ibland krävs en hel del jobb för att få de pengar man har rätt till som klubb. Möt Djurgårdens egna »bounty hunter«, Alf Johansson, som är säkerheten själv på ämnet.

Text: Marcus Björling Foto: Nobbes Djurgårdsbilder och Bildbyrå

Sex år i rad har Djurgårdens IF Fotboll gjort ett positivt resultat. Spelarförsäljningarna ligger till stor del till grund för detta.

– Vi har en ambition om att ha en drift som går plus minus noll. Djurgården ska inte vara en bank, vi ska investera våra pengar och se till att hela organisationen blir bättre. Vi ska inte bara köpa fotbollsspelare, utan investera i helheten, säger Alf Johansson, tidigare vd (2007–2010).

– Det är inte lätt att gå plus minus noll i driften på en fotbollsklubb. Gör du en och annan spelarförsäljning hjälper det till något enormt. Där har vi varit lyckosamma inom Djurgården fortsätter han.

SPELARFÖRSÄLJNINGARNA genererar pengar i flera steg än den faktiska övergångssumman. Solidaritetsersättning – ett långt och vackert ord som ger guldkim-

mer över klubbar, stora som små. Slår man upp ordet solidaritet ges betydelsen av »en sammanhållning mellan olika människor inom en grupp, klass, nation eller hela världen. Sammanhållningen syftar på att man är beredd att hjälpa till inom gemenskapen«. Men riktigt så enkelt är det inte i praktiken vad gäller solidaritetsersättning om vi frågar Alf.

– Det låter vackert, men så fungerar det inte. I Uefas senaste rapport var det endast runt hälften av summorna som utbetalades.

En stor summa pengar som borde röra på sig förblir alltså på samma plats. Uefa har nu börjat arbeta med ämnet i form av ett »Control House« där en tydligare process ska underlätta involverade parter.

NÄR DJURGÅRDEN KÖPER EN SPELARE är det Alfs jobb att kolla upp vilka klubbar och

föreningar som ska ha en del av kakan. Samtal som är rena rama julafton för många.

– Klubbarna blir jättegglade och tacksamma. De skulle aldrig höra av sig annars, om det inte blir en större affär som många känner till. Det är väldigt roligt att få berätta, oftast via mejl.

Den andra sidan av myntet, att själv jaga in pengar – tar desto mer tid i anspråk av Alfs arbete på kansliet.

– Jag har precis blivit klar med en turkisk klubb där Aliou Badji var. Han har ju varit i andra klubbar där vi också varit berättigade till solidaritetsersättning. Men jag kan inte tänka mig att de hade hört av sig själva från Ankaragücü.

EFTER TVÅ ÅR preskriberas övergångar.

– Det är lite det som är problemet. Många försöker förhala. Det finns inga bra

sanktioner för de som inte betalar ut inom 30 dagar.

I FIFA:s Transfer Matching System finns möjligheten att göra ett »claim« mot de klubbar som inte betalar in. Men det är en ganska krånglig process berättar Alf.

– Men har man gjort det ett antal gånger går det smidigare. Har du rätt i det här systemet åker den felande klubben på räntekostnader, och dessutom måste de betala jurister i Zürich – och de är dyra, berättar Alf som i snitt har ett par sådana ärenden per år.

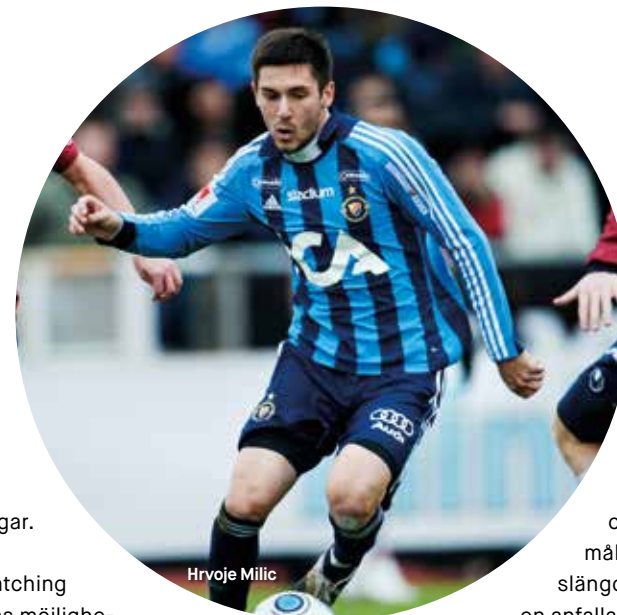
ATT OFTA KVALIFICERA SIG för Europaspel kommer även det att gynna Djurgården på transfermarknaden.

– Det är visserligen en annan värld, men det är också samma värld fast vi har vår plats i värdekedjan. Som svensk klubb kanske man måste sälja spelaren till FC Köpenhamn för att spelaren ska visa att man håller på internationell nivå. Det är viktigt att ta sig till Europa så att man inte behöver ta de där mellanstegen som vi fått göra med till exempel Daniel Amartey, säger Alf som även berättar att det då fanns intresse från andra betydligt större europeiska klubbar.

– Men först var det »upp till bevis« – och då blev det FC Köpenhamn.

DET HAR BLIVIT några övergångar att administrera genom åren för Alf. Historien om Hrvoje Milic tåls att berättas igen. 2009 landade den numera 32-årige kroat i Sverige och Djurgården där han stannade i två år och spelade 31 matcher.

– Han kom från Hajduk Splits organisation. Han var lite speciell och lite strulig. Tränarna var inte jätteförtjusta, de tyckte att han körde sitt eget race. I stället för att ta det lugnt vid en hörna vid 1–0-ledning försökte han skruva in den

Hrvoje Milic

direkt i mål. Någon gång plockade till och med målvakten bollen, slängde ut den till en anfallare som

kontrade och matchen slutade 1–1. Han slängde alltid upp sin tröja på läktaren efter matchen och materialförvaltaren blev galen och krävde att jag skulle göra löneavdrag.

Inte speciellt hållbar på planen alltså. Men desto mer ekonomiskt.

– Sälj honom, sa man. Men det var omöjligt. Ingen vill köpa honom. Till slut gjorde jag en uppgörelse med hans pappa, Doktor Professor Milic. Han betalade 25 000 euro om vi släppte hem honom. Han köpte ut sin son.

De två åren i DIF tickade dock av boxen gällande solidaritetsersättning.

– Man får en femtedel av den solidaritetsersättning som genereras. Sen gick han till Rostov, Hajduk Split, Fiorentina, Olympiakos, Napoli – en sanslös resa. Milic har genererat en hel del pengar till DIF, liksom spelare som till exempel Alexander Prijovic och Michael Olunga.

– Det är inga gigantiska summor, men varje gång det händer är det ett par hundratusen kronor.

TVÅ GÅNGER OM ÅRET inträffar Deadline Day i Sverige. Ett tvärstopp vid midnatt där allt som sker efter att klockan passerat midnatt får skjutas fram till att fönstret öppnar igen. För Alfs del var det på håret med försäljningen av Daniel Berntsen till norska Vålerenga.

– Jag satt ensam uppe i Klocktornet den kvällen. Resten av kansliet var iväg på någon Finlandsbåt tillsammans med de som arbetar frivilligt för oss, en årlig resa vi gör.

– Jag tänkte att jag lika väl kan hoppa på bussen och åka hemåt. Bilen stod på parkeringen vid Campus i Norrtälje. Det

var fredag och jag ville inte sitta där och ruttna. Jag kan ju göra det här på bussen, de har ju wi-fi, tänkte jag.

ALF SLOG IGEN DATORN och hoppade på bussen vid

Tekniska högskolan. Då drog datorn igång alla de där uppdateringarna man sällan har tid med och klickar »uppdatera senare« på.

– Den stod och hackade hela vägen upp till Norrtälje, och fick fortsätta stå och uppdatera på passagerarsidan hela vägen hem till Gräddö.

Det blev en kamp mot klockan för att få in alla papper och uppgifter i tid. 37 minuter före midnatt rasslade till slut hela övergången igenom.

– Hade något strulat eller behövt kompletteras hade vi inte lyckats lösa det, vi hade inte hunnit.

DJURGÅRDENS STRATEGI att inte stoppa spelare som vill vidare är något som byggt ett fint renommé kring föreningen bland spelare, agenter och klubbar i världen.

– Bosse (Andersson) är fantastisk med detta. Redan när spelarna kommer berättar han vad planen är. Det är tydligt från honom. Det gör att det blir lättare för oss att knyta till oss spelare. Vi har ett väldigt gott rykte där ute, avslutar Alf. ■

Daniel Berntsen

Nellie Lilja

TRYGG OCH TEKNISK TALANG

Det stod tidigt klart att Nellie Lilja var en stor fotbollstalang. En rad kloka beslut har gett henne ovanligt mycket erfarenhet av allsvenskt spel, och när Nellie tog sin karriärs kanske viktigaste beslut valde hon Djurgården. Möt mittfältsanföraren som njuter av fotbollslivet i Stockholm.

Text: Olle Arnell Foto: Johan Sahlén

I Husie utanför Malmö bor drygt 22 000 personer. Det är ett område där exploatering av bostäder ökat kraftigt de senaste decennierna. Grönområden och lokaler som tidigare inhyt butiker ger nu plats åt bostäder, skolor och dagis. Det var här Nellie Lilja föddes och växte upp. En trygg plats där föreningen Husie IF med sina cirka 750 medlemmar lade grunden till Nellies karriär.

Hon provade på fotboll för första gången som sexåring, och kärleken till sporten infann sig omedelbart.

– Jag hade testat ridning och skridskor tidigare, men det var inget jag fastnade för. Fotbollen blev min grej direkt. Jag gick på min första träning i Husie IF där jag provtränade med ett lag med både killar och tjejer. Redan första träningen kände jag att jag var bättre än allihopa så jag sökte mig direkt till ett annat lag i Husie med tjejer som var två år äldre än jag.

NELLIE HADE UPPENBAR TALANG och redan som 13-åring blev hon en del av i A-laget i division 3. Ett imponerande tidigt kliv, men som nybliven tonåring blev den fysiska aspekten ett hinder.

– De i damlaget var ju många år äldre än jag med flera år på sig att träna upp sin styrka och övrig fysik, vilket jag så klart inte hade hunnit göra i den åldern. Jag kände att jag behövde backa bandet lite och spela

med tjejer i min egen ålder.

Ett moget beslut i den åldern, möjligen ett vägskalet i karriären där hon

valde att inte ha allt för bråttom, utan lyssna på kroppen och hitta en miljö som matchade hennes behov. Nästa klubbadress blev Limhamn/Bunkeflo.

– De hade visat intresse för mig och jag kände att det var ett bra steg. Jag började spela i F19-Allsvenskan och gjorde det i två år. Det var en perfekt miljö för mig att utvecklas i och få bygga upp mig i ett tempo anpassat för min ålder. Jag förbättrade både min kondition och styrka väldigt mycket under de åren, och när jag blev 15 blev jag för första gången uttagen i landslaget.

Minns du din första landslagsmatch?

– Ja, vi mötte Norge och jag var lagkapten, så det var så klart väldigt häftigt. Det var en stor ära, säger Nellie, som kände att ledarskapet har funnits naturligt hos henne.

– Jag har alltid fått höra, och känt själv, att jag har ledaregenskaper så det var väl något som förbundskaptenerna också såg i mig.

NELLIES UTVECKLINGSKURVA fortsatte att peka norrut och bara två år efter att hon tagit ett steg tillbaka från A-lagsfotboll var hon där igen.

– Det dröjde inte länge innan jag var uppe och spelade A-lagsfotboll igen, då i Elitettan som 15-åring. Det gick nog fortare än vad jag hade trott även om det hela tiden var det jag strävade efter.

Den här gången var Nellie redo för A-lagsspel och hon etablerade sig snabbt som ordinarie på mittfältet.

– Jag fick förtroende från vår tränare från start och spelade varje match under tre år, tills vi slutligen gick upp i Damallsvenskan 2016. Det var verkligen häftigt att göra den resan!

Hur var det?

– Just att vi hade spelat ihop under de här tre åren och tog steg successivt från

att sluta åtta, till fyra, och sen slutligen gå upp tillsammans – det var jättehäftigt! En stor upplevelse.

NELLIES FRAMFART i Elitettan gick inte obemärkt förbi. Hon hade anbud från flera klubbar efter avancemanget upp i Damallsvenskan men det ska visa sig bli en röd tråd genom intervjun att Nellie värdesätter trygghet och speltid.

– Det kändes självklart att jag skulle spela kvar, jag hade spelat alla matcher och hade ett fint förtroende från vår tränare. Jag ville inte stressa framåt i karriären utan trivdes bra och kände att jag fortsatte att utvecklas.

DET BLEV TVÅ ÅR i Damallsvenskan med Limhamn/Bunkeflo innan topplaget Rosengård kom med ett erbjudande som hon tackade ja till.

– De slogs om guld och jag visste att det skulle bli tufft att konkurrera med Caroline Seger och de andra riktigt bra spelarna på mittfältet, men jag kände ändå att jag var redo att testa det steget. Jag skrev på ett treårskontrakt för att känna att jag skulle ha tid på mig att utvecklas och lära mig mycket utan att känna en allt för stor press direkt.

Men den första säsongen i Rosengård med ett par starter och mestadels inhopp gjorde att Nellie återigen tog ett steg tillbaka. Hon behövde spela matcher, och dessutom hade hon tappat sin plats i U23-landslaget i och med skral speltid. – Ovanpå det bröt jag vadbenet och var borta under en lång period så där och då var det en väldigt tuff period för mig.

UNDER DE KOMMANDE två säsongerna gick hon först på lån tillbaka till Limhamn/Bunkeflo en säsong, och sedan till KIF Örebro.

– Jag kände att jag behövde få speltid och det kändes tryggt att komma tillbaka till min gamla klubb med den trygghet

Stolt samarbetspartner till Djurgården Fotboll.

Laddad för en lång säsong.

Nya ID.4. Upp till 51 mil på en laddning.

Volkswagen Stockholm

Bredden - Bromma - Hammarby Sjöstad - Kista - Smista - Södertälje
Täby - Vällingby - Värmdö - Östermalm (service). Tel 08-503 332 00.

Energiförbrukning vid blandad körning från 16,9-18,5 kWh/100 km, CO₂-utsläpp är 0 g/km.

volkswagenstockholm.se

»En ära att få spela i Djurgården.«

NELLIE LILJA

som det innebar. Det gick ganska fort fick jag speltid igen vilket gjorde att jag växte och blev uttagen till landslaget igen och fick tillbaka spelglädjen och självförtroendet. Det var exakt det jag behövde!

– När jag gick till Örebro var det första gången jag flyttade från Malmö och fick känna på allt nytt kring en sån förändring, så det var en stor omställning. Men jag trivdes bra i staden och fick spela mycket samt var vice lagkapten så det kändes väldigt bra under den säsongen.

Du återkommer till att det är viktigt att känna trygghet, men det var mycket nytt i Örebro med ny stad och nytt lag. Hur var det?

– Jag kände ett par spelare från landslaget, så det var skönt och det var lätt att trivas i laget. De fixade boende åt mig nära Behrn Arena också. Det var en jättebra miljö för mig att vara i.

Levde du på fotbollen då?

– Ja det gjorde jag, och så pluggade jag en juridik-kurs vid sidan om. Så jag behövde inte jobba parallellt med fotbollen och kunde fokusera på det fullt ut. Jag hade även en sambo som bodde kvar i Malmö, så det var väl det som var jobbigast under den tiden. Direkt efter sista matchen så flyttade jag hem till honom i Malmö.

DET TREÅRIGA KONTRAKTET med Rosengård löpte ut efter säsongen på lån i KIF Örebro och där stod en 21-årig mittfältare med gott om allsvensk erfarenhet och fotbollsmässig kvalitet kontraktslös. Ett bra läge för Nellie Lilja att kunna välja helt själv vilken klubb som skulle bli hennes

nästa steg som en permanent lösning, och där hon kunde vara kräsen i sitt val och välja den klubb som var absolut bäst för henne och hennes utveckling.

– Djurgården kontaktade mig och förklarade sin syn på mig och min roll i laget och deras plan för kommande år och det var väldigt lockande och kändes väldigt spännande direkt!

Djurgården attraherade Nellie och flyttlasset gick genom halva landet för Husie-tjejen som värderar trygghet och trivsel högt i sina karriärval.

– Jag fick en väldigt bra bild av Djurgården från första kontakten. Det ändes väldigt professionellt, det fanns långsiktiga mål med spelarna, och en sak som att vi har samma Instagram-konto som herrlaget till talade mig. Det säger ganska mycket om hur man prioriterar jämställdhet mellan herr- och damlaget.

Hur trivs ni i Stockholm?

– Jag och sambon flyttade upp till Stockholm och trivs jättebra i Stockholm och Djurgården. Jag kom in väldigt fort och bra i laget. Det är väldigt bra och sköna tjejer som välkomnade mig direkt. Visst har jag fått något hän för min breda skånska men det får jag leva med...

Den märks knappt...

– Haha...

KONTINUERLIG SPELTID I ÖREBRO och en fortsatt stigande utveckling som spelare gör att Nellie i dag är bofast i såväl Djurgårdens startelva som U23-landslaget.

– Jag är precis hemkommen från ett landslagsläger i Holland, så fotbollslivet är på rätt spår igen.

Ni roterar på några olika lagkapten i landslaget och du är en av dem. Vad har du för ledaregenskaper?

– I och med att jag har en central position på planen som innermittfältare så gillar jag att hjälpa mina lagkamrater så mycket som möjligt. Jag kommunicerar mycket och styr och ställer lite kring när vi ska ta vissa beslut och så. Jag vill också utstråla lugn och trygghet på planen, det är den typ av spelare jag är och det känns väldigt skönt att jag kan känna mig trygg i att vara just den spelaren här i Djurgården.

– Jag vill att mina ledaregenskaper ska synas oavsett om jag har kaptensbindeln eller inte.

Vad är din känsla för föreningen?

– Jag har följt Djurgården länge och vet ju om att det är en väldigt anrik förening och det känns som en ära att få spela i Djurgården, att jag får den möjligheten.

Är Djurgården som du förväntade dig?

– Över förväntan skulle jag säga.

Hur känns det att gå ut och spela match på Stockholms Stadion?

– Man blir väldigt stolt varje gång man går ut på Stadion för att spela match, inte minst nu när publik för vara på plats igen.

– Det är väldigt häftigt att spela inför supportrar som brinner så mycket för klubben och jag vill ge dom en så bra fotboll som jag och vi bara kan. ■

VÅRA DIF-FOTOGRAFER

Erik Wibaeus

Vissa bilder lyckas verkligen fånga de starka ögonblick och känslor som uppstår kring Djurgården. Vi bad Erik Wibaeus plocka ut några av sina favoritbilder med tillhörande motivering.

BILD 1:

DIF – Lilleström SK (2019)

– För mig är fotboll något jag helst ser från ståplats. Ståplatskulturen i Djurgård'n är stark och kopplingen till den gamla engelska läktarkulturen finns kvar. Det hörs inte bara i sångerna utan syns även på publikens klädsel på våra ståplatsläktare. Om man ser sig om en vanlig höstmatch så ser man tydligt att många klätt upp sig för att gå på fotboll. Nya skor, snygga jackor och ovanliga pins går att finna överallt. Att säga att vi har Sveriges bäst klädda supportrar är ingen överdrift.

BILD 2:

Levski Sofia – DIF (2015)

– Erik Niva har sagt att bortaresor har en upphöjd status inom Djurgård'n och det har han sannerligen rätt i. Denna bild är från en jubileumsmatch mot Levski Sofia nere i Bulgarien. Matchen avhandlades under ihållande duggregn och slutade 2-2, men ändå är det en mycket minnesvärd resa för många. Även om det är fantastiskt att se fotboll på hemmaplan så är något speciellt med bortaresor, oavsett om det är till Nationalstadion i Sofia eller idrottsplatsen i Skedalshed utanför Hässleholm.

BILD 3:

Kalmar FF – DIF (2017)

– En novembermatch och ett tifo med drag i. Kerim gjorde matchens två mål och säkrade därmed Europaplatsen för nästkommande år.

BILD 4:

IFK Göteborg – DIF (2016)

– Supportrar vilar upp sig mellan halvlekarna. Att kolla av resultat i andra matcher, snacka med polarna som blev kvar hemma, eller kolla reprisbilder från någon intressant situation från första halvlek är naturliga sysslor medan man hämtar energi inför att sjunga fram laget under de kvarvarande 45 minuterna.

FAKTA: ERIK WIBAEUS

DIF-bakgrund:

– Första DIF-matchen jag har ett minne av är Brommapojkarna borta 1993, vinst med 3 mål mot 1. Jag var fyra år och åt en halv korv. Gick sen på Stadion med farsan och på den vägen är det. Jag började engagera mig lite mer organiserat 2013 och har varit inblandad i lite olika mediaproduktioner koppade till Djurgården Fotboll.

Bästa DIF-minne:

– Av någon anledning tänker jag ofta på Kim Källströms chip mot Öster 2003. Jag minns i princip ingenting mer av den matchen men jag kommer ihåg de totala glädjescenerna som utspelade sig nedanför mig. Just där och då var vi inte bara svenska mästare, vi spelade också den roligaste fotbollen i hela världen!

Favoritspelare:

– Förutom Jones Kusi Asare så måste jag säga Jacob Une Larsson. En nyckelspelare och mycket duktig mittback som under många säsonger utgjort stommen i laget. Utöver att vara en sympatisk spelare och person som sällan gnäller på planen så är han verkligen en bra representant för vår förening. Jag hoppas han väljer att stanna kvar hos oss länge till.

BILD 5:

IFK Norrköping – DIF (2017)

– Som Djurgårdare så är det som bekant inte ovanligt att man redan i unga år börjar åka med på bortaresor. Bilden visar tre unga Djurgårdare som jag hoppas kan gå på fotboll tillsammans i många år framöver, oavsett om det är hemma i Stockholm eller på bortaplan.

»Våra partners är de mest nöjda inom svensk idrott. Det är vi väldigt stolta över!«

Daniel Malmgren

EN LJUSNANDE FRAMTID

Daniel Malmgren är Djurgårdare sedan barnsben och har varit anställd i föreningen sedan 2012. I ryggen har han universitetsstudier i både ekonomi och juridik, något han har stor nytta av i sin nuvarande roll som affärsområdeschef för partners.

Text: Olle Arnell Foto: DIF

Daniel Malmgren är Djurgårdare sedan barnsben och har varit anställd i föreningen sedan 2012. I ryggen har han universitetsstudier i både ekonomi och juridik, något han har stor nytta av i sin nuvarande roll som affärsområdeschef för partners.

På Djurgårdsforum har han omnämnts som »sponsor-tsar« i Djurgården. Kär kollega har många titlar, för att skruva till ett ordspråk en aning, något som Djurgårdsfamiljen.se uppmärksammade i en intervju i september (läs gärna den intervjun på deras hemsida för ytterligare fördjupning).

– Haha, när man har en person som Henke Berggren som chef, som är helt ointresserad av titlar, så får man nästan uppfinna sin egen titel.

OAVSETT TITEL är Daniel en stor bidragande del till Djurgårdens utveckling kring intäkter på partnersidan de senaste åren. Och organisationen han ansvarar över har flera olika delar att marknadsföra gentemot partners.

– Vi säljer för hela Djurgården Fotboll,

allt från herrelit ner till ungdomsverksamheten. I vissa fall kan det vara så att en del av ett avtal med en partner öronmärker en del av exponeringen och aktiveringen till en viss del av verksamheten, och har önskemål om hur pengarna ska allokeras och nyttjas, exempelvis dam- eller ungdom. Men det är till syvende och sist en fråga för styrelsen hur våra resurser ska fördelas. Detta är även något som vi märker blir viktigare och viktigare för större partners som kommer in: vikten av att aktivt även jobbar med damlaget. I alla träffar vi har med våra partners har vi alltid med spelare och ledare även från damlaget.

RESTRIKTIONERNA I SAMHÄLLET har släppt, och vi har äntligen kunnat välkomna publik på fotbollsmatcher. En enorm glädje för alla fotbollssupportrar och oss som verkar inom Djurgården Fotboll, och så även för Daniel. Det har varit en prövande tid som gått förhållandevis bra utifrån hans perspektiv.

– Vi har egentligen inte tappat några partners på grund av pandemin. Det som

hänt är att en del partners har tvingats att avvakta med vissa delar som ingår i deras partnerskap såsom matchdagsaktiviteter och konferenser. Men precis som publiken är de nu tillbaka med oss igen vilket är mycket glädjande, säger Daniel Malmgren och ger ett ytterligare exempel.

– Många har nätverksträffar, kundevent, konferenser och liknande aktiveringar i sina avtal och eftersom vi inte har kunnat genomföra dessa så har vi fått kompensera med till exempel exponering på arenan. Vi jobbar nu hårt med att leverera ikapp allt som vi ligger efter med på grund av pandemin.

Har vi tappat intäkter?

– Vi har tappat relativt stora intäkter gällande försäljning som är kopplad till matchdagsaktiviteter och andra fysiska aktiveringar. Vi har till exempel inte kunnat sälja derbypaket, kundaktiviteter och konferenser på matchdagar och det är ett antal miljoner som försvinner där. Dessutom har möjligheterna till att knyta relationer med nya partners varit väldigt

begränsade under pandemin och de omständigheter den medfört.

Fysiska möten och större sammankomster har fått sättas på paus, men när våra supportrar inte fått gå på match har tv-tittandet skjutit i höjden och i svåra tider får man göra vad man får för att se möjligheterna.

– Vi har sålt mer exponering på arenan än tidigare eftersom det varit så mycket mer tv-tittare, ett exempel är de blå skynken vi spände upp över läktarna under de matcher där ingen publik alls var tillåten (se bild). Vi har även kunnat erbjuda mer digital exponering, samt attrahera företag som till exempel tv-tillverkaren TCL som var en partner vi hittade som en möjlighet utifrån förutsättningarna.

FÖR ATT BLICKA FRAMÅT mot kommande år där restriktioner förhoppningsvis är ett minne blott svarar Daniel på hur Djurgården ska växa på partnersidan.

– Vi är ganska »full-sålda« på matchkläderna och inom matchexponering, så vi behöver hitta nya områden som digital exponering, och se till att få ut det till rätt målgrupp. Sen kan vi expandera vår del inom tex Djurgårdens uppsökande

idrott, i ungdomssektionen, och på damsidan. Vi tittar mycket på hur vi ska bryta ut delar av damsidan som en separat attraktiv rättighet, där partners väljer att gå in mer riktat på damsidan.

Vad erbjuder Djurgården som attraherar partners?

– Våra partners är de mest nöjda inom svensk idrott, det har visat sig i alla mätningar kring det som gjorts. Det är vi väldigt stolta över! Vi är duktiga på att matcha kundens önskemål i det vi levererar. Man måste vara lyhörd och engagerad och veta vad det är för kund och vad de vill ha. Vi ska inte översälja kvantitativt, utan se till att till 100% matcha det kunden efterfrågar. Är kunden nöjd och får ut rätt saker av partnerskapet kan det motivera ett större partnerskap. Vi har ganska få partners egentligen men att få en partner att utöka partnerskapet med större samarbete är en potential för oss. Och att lyckas med det är ett gott betyg på en bra relation.

Om man läser det här och är intresserad av partnerskap, vad gör man då?

– Det korta svaret är att mejla mig, säger

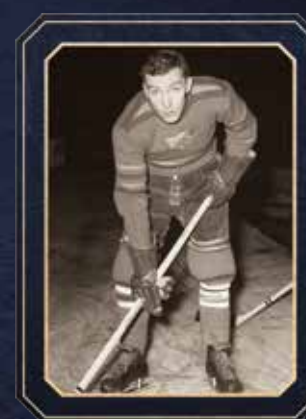
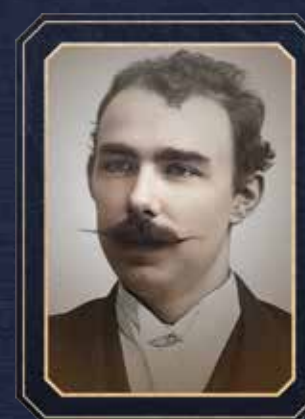
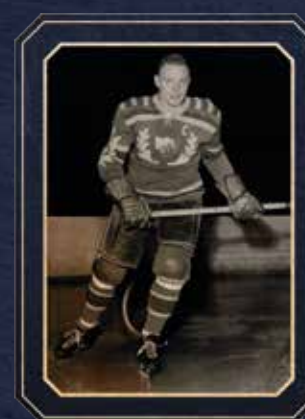
Daniel och fortsätter:

– Vi är ganska bra på att hitta något till alla företag. Ibland vet inte företagen vad ett partnerskap med oss kan innebära så kontakta mig så kan vi hitta något som passar just er och ert företags önskemål och storlek. Det finns något för alla typer av företag och alla typer av plånböcker, säger Daniel och sätter fingret på en av de unika delarna med att bli partner till Djurgården Fotboll.

– Vi erbjuder en närhet till klubben om inte många andra klubbar gör. Du får en personlig relation och blir inkluderad i verksamheten och det är väldigt uppskattat hos de partners vi har i dag.

Och så kan man välja att bli en del av Djurgårdens affärsnätverk.

– Ja, du kan ta del av hela vårt nätverk med andra partners som är anslutna till nätverket där företag gör affärer med varandra och via varandras kontaktnät. Det består av 60-70 företag ett normalt år och det har generat affärer för nästan en miljard de senaste fyra åren. Välkommen att höra av dig! ■

Den 7 oktober tillkännagavs de första namnen i DIF Hall of Fame. Lasse Björn, John G Jansson, och Hans Tvilling blev de första att föräras denna utnämning och för att komma ifatt med historien ska två nya utnämningar ske varje månad fram till nästa stora utnämningstillfälle som sker vid en passande fotbollsmatch under våren 2022.

Det är Djurgårdens Alliansförening som leder arbetet med Hall of Fame dit idrottsutövare såväl som ledare kommer att föräras en plats.

Läs mer på difhalloffame.se

Hjalmar Ekdal

DRÖMMER OM ATT VINNA SM-GULD MED DIF

Hjalmar Ekdal om steget in i seniorfotbollen, de framtida drömmarna, hans råd till unga DIF-spelare, och perioden i hans karriär när han var nära att lägga skorna på hyllan.

Text: Olle Arnell Foto: Nobbes Djurgårdsbilder, Johan Sahlén, Bildbyrå, Privat

Hjalmar Ekdal föddes hösten 1988 och växte upp i Bromma. Så länge han kan minnas har hans liv handlat väldigt mycket om fotboll, och i hans familj har intresset fotboll varit ständigt närvarande. Hjalmar började spela i Brommapojkarna som femåring och tog sig stegvis hela vägen upp till A-laget. I klubbens erkänt fina ungdomsorganisation visste han knappt hur det kändes att förlora förrän i de högre tonåren.

– I BP blir det rätt seriöst i ung ålder. Vi spelade mot lag som var två år äldre både i 7-manna och 11-manna och var överlägsna hela vägen fram till U17. Det var bara fotboll som gällde. Min äldsta bror spelade mycket innebandy men i övrigt har det varit fotboll som gällt för hela familjen. Så det var ett rätt självklart val för mig, jag tyckte det var roligt och jag var bra på det.

Tittar man på spelarna i hans årskull i

Brommapojkarna är det lätt att förstå att det var ett ruskigt bra ungdomslag. – Jag spelade med Felix Beijmo, Thomas Isherwood, Viktor Gyökeres, Besard Sabovic, Joseph Ceesay bland andra. Och även Joel Asoro och Joseph Colley spelade med oss fast dom är 99:or. Så det var många riktigt bra spelare.

MEN NÄR HJALMAR KOM UPP i de äldre tonåren förändrades saker på olika plan. Samtidigt som motståndet på fotbollsplanen blev betydligt tuffare var det även annat i livet som började locka. Vänner som inte la ner samma tid på fotbollen kunde leva ett annat liv och göra andra saker, och valet mellan att satsa fullt ut på fotbollen eller att satsa på studier kröp allt närmare.

– Det är mycket träningar och matcher så det tar mycket tid för en, förutom fotboll

och skola har man inte så mycket tid över för annat. Jag ville ha mer tid med vänner och hitta på andra roliga saker och lägga ner tid på skolan och så. Det fanns perioder i U17 och i början på U19 där jag tänkte att jag ville sluta för att jag inte tyckte det var värt det.

Hade du någon plan för dig själv då, en treårsplan? Femårsplan?

– Nej, så tänkte jag faktiskt inte. Det var rätt så kortsiktigt om jag ska vara ärlig. Jag tyckte det var roligt samtidigt som att jag i vissa perioder tyckte det var jävligt jobbigt att fotbollen tog för mycket tid och jag var tvungen att offra vissa saker.

Fanns det en press på dig som bidrog till det?

– Nej, det var mer att jag blev äldre och började komma till ett vägval där jag verkligen måste välja om jag ska gå in för det helhjärtat eller plugga vidare. Då tänkte jag mycket på om det skulle vara värt att gå hela vägen och då blev väl college i USA en perfekt lösning på det: jag kunde både gå i skolan och spela fotboll.

DET BLEV ETT ÅR I NORTH CAROLINA där fotbollen fortsatte att rulla på för Hjalmar, och när han återvände till Sverige blev det spel i IK Frej. En halv säsong 2018 med 15 spelade matcher följdes upp av en hel säsong 2019 där Hjalmar spelade varenda minut i säsongens 30 matcher – ett genombrott på seniornivå.

– Ja det får man säga, i USA kände jag att jag fick en nytändning och att det gick väldigt bra för mig. Jag ville inte sumpa chansen att se hur bra jag kan bli och jag landade i att fotbollen kan du inte vänta med på samma sätt som du kan göra med skolan. Jag kände att det var dags att ge det en chans och när jag kom hem fick jag spela alla matcher och det gick bra för mig. Jag fick absolut mitt genombrott i Superettan! Det gick lite sämre för laget

då tyvärr, men den säsongen gav svar på mina tveksamheter och jag kände att det var värt att gå all in.

Hur är livet som fotbolls-spelare på elitnivå strax under toppen? Levde du på fotbollen?

– Nej det skulle jag inte riktigt säga. En aspekt i det är att jag tvingades bo kvar hemma, och att jag fick jobba lite extra som bilbud då och då. Jag jobbade inte jättemycket, men jag fick bo hemma och leva knapert på det jag fick i Frej.

Sen gick karriären vidare till Sirius och Allsvenskan, hur var det steget?

– Det var ett stort steg, men jag kände ändå att jag hade det i mig efter att ha tränat med allsvenska Hammarby i ett halvår. Jag kände att jag hade den kvalitet som krävs för att spela i Allsvenskan och det visade sig också i Sirius att dom trodde på mig vilket underlättade den övergången.

Minns du din debutmatch i Allsvenskan?

– Ja, vi mötte Djurgården hemma på Studenternas. Det var jävligt coolt att göra allsvensk debut även om vi torskade med 0-2. Men vi var bättre, måste jag faktiskt säga! Vi hade ett jävligt bra lag och bra tränare och gjorde ett riktigt bra år där med Sirius.

Vad var det främst du utvecklade under tiden i Sirius?

– Jag blev en stabil allsvensk spelare med lite mer smartness och seniortänk. Själva kvalitén i att vara bolltrygg och passningsskicklig sätts på högre prov när man möter bättre spelare men seniortänket är nog det jag utvecklade mest det året. Det är ett högre tempo och det är mer fysiskt så man får tänka snabbare och smartare när man möter bättre spelare.

Redan som ung visste Hjalmar vilket lag som gällde.

UNDER INTERVJUNS GÅNG blir intrycket att Hjalmar fotbollskarriär haft en stigande kurva mer eller mindre hela tiden, med visst hack för motivation och livsval i övre tonåren. Han berättar att han värdesätter att trivas utanför planen för att kunna prestera på planen, och att han hämtar energi till fotbollen i studier.

– Jag pluggar ekonomi, det är jävligt skönt tycker jag att ha något annat att fokusera på när det inte är träning. Det stimulerar mig att göra annat när jag inte tränar. Att åka hem efter träningen och pilla sig i naveln hela dagen blir man inte mycket klokare eller piggare av. Det hjälper mig att ha en annan syssla utanför fotbollen, fotbollen stimulerar mina studier och vice versa.

Man pratar ibland om talanger kontra träningsprodukter, vilket fack tillhör du?

– Talang skulle jag nog säga. Men man måste vara lite både och, det räcker inte att leva på talang så klart, men i grunden skulle jag säga talang. Jag har aldrig varit den som har tränat extra och så, utan jag ger allt jag har på träningarna och utöver det tänker jag inte så mycket på fotbollen och försöker koppla bort när det inte är fotboll. Och sen när det är träning så är det fullt fokus igen.

Hjalmar tog ytterligare ett kliv i karriären i och med övergången till Djurgården i januari 2021, och av bara farten har han under året varit bofast i startelvan – en verklighet han själv knappt vågade vänta sig inför säsongen.

– Det gick rätt snabbt...eller det har gått rätt snabbt för mig hela vägen från att jag kom hem från USA. Jag kom till Sirius som en ganska anonym spelare ändå, med bara en säsong i Superettan. Men jag spelade 26 matcher och gjorde det bra. Sen kom jag till Djurgården – även då som en rätt anonym spelare med Djurgårds-mått mätt. Det var nog inte många som hade så höga förväntningar på mig, vilket jag förstår. Det var ingen storvärning direkt, jag blev släppt rätt billigt från Hammarby och var nog tänkt som en trupperare, eller vad man ska kalla det.

Och nu sitter vi här tre dagar efter 4-1-derbyt mot just Hammarby där du gjorde ditt första i allsvenska mål för Djurgården.

– Ja, det har gått fort alltså...man får stanna upp ibland och vara tacksam och stolt över att man har tagit så stora kliv på kort tid. Samtidigt gäller det att fortsätta fokusera och inte bli nöjd och bekväm. Jag har inte åstadkommit någonting ännu.

Har du en treårsplan nu då?

– Ja men lite mer nu, nu vet jag att det är fotbollen jag ska satsa på fullt ut. Det är klart att jag har drömmar om att vinna SM-guld med Djurgården och göra det så bra jag kan här.

Sen är det klart att jag, som de flesta unga ambitiösa spelarna, någon gång vill testa vingarna utomlands någonstans och ta ytterligare kliv. Men jag har verkligen inte bråttom, jag kom precis hit och jag har precis börjat ta nya kliv i Djurgården och jag vill först och främst vara här och fortsätta utvecklas.

OCH MED TANKE PÅ BOSSES PRISLAPP så... (efter matchen mot Malmö FF den 3 maj sa Bosse Andersson att han ville ha dubbelt så mycket för Hjalmar som Malmö vill ha för Ahmedhodzic – det spekuleras om 60-80 miljoner – om Djurgården ska släppa Hjalmar).

Strax innan sitt mål mot Hammarby kastade Hjalmar av sig masken som han bar efter en näsfraktur. Sedan knoppade han in 2-1.

– Exakt, så vi får vänta tills han blir såld först.

Med de premisserna kan det kan bli svårt för dig att komma härifrån.

– Haha ja exakt, det får man säga...

MED EN KARRIÄR SOM GÅTT FORT de senaste åren är det lätt att glömma att Hjalmar fortfarande är ung. Han fyllde 23 år den 23 oktober och det var inte längesedan han brottades med tankar om vart karriären skulle ta vägen, och om fotbollen var värd att satsa på.

Du som har gjort resan från ung och lovande till startspelare i A-laget, vad kan du säga till en ung spelare i Djurgården som läser det här? Vad har du fått för insikter om att bli fotbollsproffs längs vägen?

– Svårt att säga...för min del har det mestadels gått bra under hela vägen. När jag grubblade som mest landade jag till slut i att chansen att satsa på fotbollen bara kommer en gång, det andra kan vänta. Jag hade ju tankar på om jag skulle satsa eller inte, men så stack jag till USA och då fick jag en nytändning som gjorde att jag tyckte det var roligt igen och då bestämde jag mig bara för att ge det 1-2 år. Så det kanske är ett tips att när det känns som tuffast så ge det lite mer tid

och se om du kommer över den där puckeln. Står du kvar och stampar och tycker det är tråkigt så har du nog funnit ditt svar där, tror jag. Men känner du att det är roligt och att du trivs i vardagen så tycker jag att du ska ge det en ärlig chans. Det är viktigt att du mår bra som människa vid sidan om. Du ska inte gå runt och ha ångest för att du ska träna och för att du missar annat hela tiden, lite som jag hade i vissa perioder i mina ungdomsår när jag funderade på att sluta. Men det är svårt att säga, alla har olika vägar men den här vägen funkade för mig.

Är du trött på frågor om Albin?

– Nej då, det är relevant någonstans så kör.

Vi tar bara en. Var tror du att det är störst chans att vi får se er spela tillsammans, i Djurgården, Sampdoria, eller i landslaget?

– Haha...det är en klurig fråga! Han trivs bra utomlands så han vill väl vara där så länge som möjligt som jag har förstått det. Men han är jävligt kryptisk när jag frågar honom också. Jag vill ju ha hem honom så klart, det hade varit helt sjukt, en dröm, att få spela med Albin i Djurgården. Men det är en väldigt svår fråga, jag får svara att alla alternativ är rimliga, alla kan inträffa... ■

Futsal

VÅRA DAMER OCH HERRAR

Hösten innebär säsongstart för futsal. Nytt för i år är att vi även kommer att ha U21-lag för både herrar och damer, förutom våra två representationslag. Djurgårdens Futsalansvarige, David Bergqvist, ger en uppdatering inför säsongen.

Text: **Olle Arnell** Foto: **DIF**

Precis som för all annan sport och underhållning gapade futsal-läktarna tomma under 2020 och första halvåret av 2021. Något som David Bergqvist är glad över är ett minne blott, och han hoppas få se blårandigt stöd när damerna och herrarna drar igång sin säsong under oktober.

– Det är förstås en extra krydda inför säsongen att situationen med publik är återställd till det normala, åtminstone i nuläget, säger David.

DEN STÖRSTA NYHETEN för året är att Djurgården med glädje kan meddela att vi kommer att ha U21-lag både på pojk- och flicksidan denna säsong, och båda lagen kommer spela i U21-serien i STFFs regi.

– Det är mycket glädjande för oss, föreningen och sporten.

David är även nöjd med de båda lagbyggena där han tycker att båda trupperna ser starkare och intressantare ut än föregående säsong.

– Damtruppen ser mycket intressant ut. Vi har en handfull spännande spelare i provträning just nu, och dessutom är två spelare med RFL-rutin (Regionala Futsal-ligan) klara för spel i Djurgården den här säsongen. Från föregående säsong är målvakten Pernilla Ebberyd och liberon Hanna Neselius inte kvar i truppen.

Vilka är nyförvärven?

– Anna Mejer från Örebro FC, Songul Eker från Södertälje Futsal, Patricia Kaldoyo från Stockholm United, och Mirjam Lindgren från Skellefteå FF.

Och hur ser det ut i herrlaget?

– Vi har egentligen inte tappat något alls i herrlaget från förra året, vi kommer snarare att ha en bredare trupp, denna säsong. Vi har lyft in några starka nyförvärv och just nu har vi omkring 10 intressanta provspelare på träning, där vi planerar att kontraktera hälften. Dessutom

tror vi att vi kommer få se några spelare som var med oss i SFL (Svenska Futsal-ligan) göra comeback i höst.

DJURGÅRDEN HAR ÄVEN landslagsrepresentation på damsidan i form av tre spelare som är bofasta i det svenska landslaget som EM-kvalar under oktober månad.

– Madeleine Stegius, Rebecca Rolin, och Linda Lundström är med i landslaget. Alla tre är numera givna i landslaget och kommer vara viktiga kuggar i det svåra EM-kval i oktober där vi har bland andra Spanien och Italien i gruppen.

Även på tränarsidan har det skett förändringar i de båda lagen.

– Axel Hellberg flyttas från herr- till damlaget, där han leder laget tillsammans med mig, säger David Bergqvist.

– Herrlaget leds av Daniel »Z« Zakrisson med hjälp av Jan Tauer och assisterande tränare Joakim Hellberg. Sportchef är Viktor Lindsö. ■

Håll dig uppdaterad och hitta spelschema på DIF.se och välj »annan fotboll« i menyn.

SL RUNT MED DIF

Har du någonsin funderat på vad du ska göra av dina 835 Djurgårdströjor och 250 Djurgårdshalsdukar som du har hemma? Slogs du av tanken att resa runt till 100 tunnelbanestationer, 300 fotbollsarenor, 80 SJ-stationer och flera hundra städer runt om i världen och ta en bild på dig själv iklädd ett nytt plagg varje gång? Inte? Då är du inte Tomas Carlsson.

Text: Olle Arnell Foto: Privat

Hässelby Strand, 10 januari 2019, 10:20.

Morgonrusningen har lagt sig och morgonsolen har precis gått upp. Det är kallt. Riktigt kallt. Ett fåtal passagerare skyndar från vänthallen in i tågen i ett försök att inte hinna tillfångatas av den iskyla som greppar tag i en så fort man går ut i vintern som brett ut sitt grepp över Stockholm. Det är mössa och hörlurar på. Vinterjacka och halsduk. Uppdragen krage. Sandade perronger och tunga kängor.

Men på tunnelbanan som ska avgå 10:24 är det två män som sticker ut. De är ganska lätt klädda, vinterjackor ligger bredvid dom på sätet. De har två stora väskor med sig: en tom och en med 50 Djurgårdströjor i. De har tagit plats vid sätena närmast dörren, har snabbt tagit en bild vid tunnelbaneskylten på Hässelby Strands perrong och precis sprungit in på tunnelbanan igen. Upprymda och stressade. De verkar inte alls känna av den bitande kylan.

Bromma, tidigt 70-tal.

Tomas Carlsson växer upp i Stockholmsförorten Bromma. Han spelar hockey i Göta, går på Hovet och ser Djurgården spela. Han provspelar med klubben vid ett tillfälle men blir kvar i Göta mest på grund av de långa resorna det skulle innebära att byta till DIF.

– Det var farsan som fick mig att bli Djurgårdare. Min första match var kvalet upp till Allsvenskan mot AIK på Råsunda 1982. Branko Markovic avgjorde för AIK och året efter gick han till oss, säger Tomas.

Först var det bara hockey som gällde, det var så på den tiden. Säsongskort fanns inte ens som alternativ, men gick till biljettluckan innan matchen och köpte en biljett för fem spänn.

– Men det blev ganska snart mer och mer fotboll för mig. Vi låg i Division 2 Norra när jag började gå.

TOMAS BLEV SNABBT ENGAGERAD i Djurgårdens supporter-värld tillsammans med sin dåvarande flickvän Annica (vi återkommer till henne i slutet av artikeln). De två, tillsammans med bland andra Thomas Ifwer och Hasse Esselöv, startade upp Blue Saints »igen« 1988/89 efter att supporterföreningen under 1986/87 upplevde en form av kris i form av en generationsväxling där många lämnade ståplats för sittplats, och delar av styrelsen lämnade sina poster.

– Jag var även med och ordnade alla bortaresor

under 6-7 år. Europamatchen borta mot Luxemburg, hockeyfinaler i Leksand, Brynäs Västerås, Färjestad. Men min tyngsta merit vad gäller bortaresor är nog ändå att jag ordnade en buss till en dammatch i Borlänge när vi mötte Brage 1989. Vi var 41 stycken som åkte, vi fyllde bussen. Det var häftigt! Vi badade utanför Sala på vägen dit och det är klart att det blev några öl och så där, det var en häftig resa!

ATT ANORDNA BORTARESOR i ett analogt samhälle med få möjligheter att planera, marknadsföra, och ta emot anmälningar till bortaresor hade sina utmaningar.

– Då fick man gå runt med A4-papper på matcherna och fråga folk om de skulle med på nästa bortamatch och så tog man betalt och så »vi ses på Centralen på söndag klockan 11« typ.

Under den här perioden var Tomas Carlsson engagerad i det mesta inom supporterkulturen kring Djurgården. Han minns att varken fotbollssektionen eller hockeysektionen hade någon souvenirförsäljning att tala om, och att supporterarna på eget initiativ fick ta fram Djurgårdskläder.

– Jag var med och gjorde första Blue Saints-tröjan. Vi tryckte även upp matchtröjor på eget bevåg. Vi fick beställa själva tröjorna själva, och så fick man köpa Djurgårdsskölden separat och sy på den själv. Jag tog kontakt med alla Djurgårdare på alla matcher under en halv säsong och frågade vilka som ville köpa matchtröjor. Vi fick ihop 11 personer.

Tomas Carlssons tröjsamling.

Var det där ditt intresse för DIF-tröjor föddes?

– Jo jag tyckte det var kul redan då, absolut. Men vi i Blue Saints gjorde liksom två eller tre tröjor per år och stod på matcher och sålde. Det där riktigt stora intresset fick jag från England och Italien. Men jag sparade allting, av en slump egentligen. Och det är jag väldigt glad över i dag. Jag har kvar allting, varenda en av de tröjor jag köpt genom åren.

Hässelby Gård, 10 januari 2019, 10:28.

Tomas har precis fått av sig tröjan han tog en bild med i Hässelby Strand, lagt den i den tomma väskan, och plockat upp en ny ur väskan med de 50 Djurgårdströjorna i. Tunnelbanan rullar in på perrongen och kompisen är beredd med mobilkameran. »Nästa: Hässelby Gård«. Dörrarna öppnas, Tomas springer ut och ställer sig vid tunnelbaneskylden, kompisen springer strax efter. Bilden tas och de båda skyndar in igen för att inte missa avgång-en och de två väskorna som står kvar vid sätena närmast dörrarna där vinterjackorna ligger på sätet bredvid. Väl inne på tunnelbanan drar Tomas av sig tröjan, lägger den i väskan där det nu ligger en tröja, och tar upp en ny tröja ur väskan med 49 ytterligare. »Nästa Johannelund«.

Djurgårdens kansli, 24 september 2021.

Vi sitter på Djurgårdens kansli på Tegelvägen och intervjun om SL runt med DIF har blivit ett samtal om ett större supporterskap, en hängivenhet, ett liv i och runt Djurgården, och det är svårt att inte fascineras av den dedikation som Tomas berättar om. Han vill verkligen inte framhäva sig själv, det är återkommande, utan allt han berättar gör han med utgångspunkt för om det är bra för Djurgården, om det kan ge Djurgården något. Men jag backar något steg i samtalet och vill höra mer om den där första dagen längs gröna linjen med

start i Hässelby Strand.

– Vissa tunnelbaneförare tyckte det var skitroligt och gjorde tummen upp, men man såg ju också på vissa att dom inte uppskattade det lika mycket och stängde dörrarna väldigt snabbt, så då fick vi ta ut väskorna och vänta 10 minuter på nästa.

Vad sa de andra resenärerna?

– Vi träffade ju många på tågen som undrade vad fan vi sysslade med. Det var båda bajare, gnagare och Djurgårdare och alla tyckte faktiskt att det var en rolig grej. Men ibland tänkte man ju själv att "Hur fan ser det här ut egentligen? Man är ändå 50 bast liksom..." – Jag tyckte det var skitkul! Men det tog ju förstås en himla massa tid.

Hur föddes idén?

– Okej, vi tar det från början. Jag är vän med Jesper Hussfelt som, tillsammans med Per-Jarle Heggelund, startade fotbollslaget Andrea Doria. Därför började jag spela där, om det var 2008 eller 2009. Per fick helt enkelt en idé om att vi skulle åka runt med våra matchtröjor till massa olika städer i världen och ta kort på oss iklädda tröjorna och lägga ut på hemsidan. »Jorden runt med Andrea Doria"«. En kul grej bara.. Så jag började med att göra just det, under en period när jag reste väldigt mycket. – Men så tänkte jag att jag förstås borde göra samma sak fast med Djurgårdströjor istället. Så jag kollade upp om någon annan klubbs supportrar hade gjort det innan, för då hade det inte varit så roligt att göra det. – AIK har ju sin slogan »Vi är överallt« men dom hade inte gjort någonting sånt här. Och Bajen hade lite grann, en del bilder med olika personer utomlands och så... men det var ju bara cirkus, det var inget seriöst.

TOMAS NÄMNDE IDÉN för Henrik Berggren och Tomas af Geijerstam på kansliet, två personer han känner sedan länge. Dom var förstås uppmuntrande och på den vägen är det: »Jorden runt med DIF« föddes.

– Så jag körde igång direkt. Jag reser mycket i jobbet och varje gång jag åkte någonstans hade jag med mig en tröja. Men sen insåg jag att jag har så jäkla många tröjor och att det både är roligare och genomförbart att ha en ny tröja på varje nytt ställe. Så någon gång åkte jag till Indien med 25 tröjor i bagaget, det krävdes liksom en egen väska.

– Sen kom idén att göra »Sverige runt med DIF« eftersom jag reser väldigt mycket i jobbet i Sverige också. Och jag blev »klar« i den meningen att jag tog en bild med en ny tröja på en ny plats i Sverige och tog mig igenom alla de 835 tröjorna jag har hemma. Och då väcktes ju frågan: vad kan jag göra mer då?

Och så blev det SL runt med DIF. Hur många SL-stationer finns det?

– Det finns ju 100 tunnelbanestationer. Men sen finns ju Roslagsbanan, Lidingöbanan, båtarna, och pendeltågen.

Och du gjorde de tre sista i somras?

– Ja, Arlanda var ju stängd länge under pandemin så den fick jag göra nu när man fick börja resa igen och jag skulle ner till Baltikum.

Vilken var den sista stationen?

– Stockholm Central!

Har du valt ut speciella tröjor för några stationer?

– Ja när jag tog foto på Östra Station var ju förstås Berit med på bild till exempel, och när jag tog foto på Mariatorget har jag »DIF-Bajen 9-1«-t-shirten. Och när jag tog kort i Solna hade jag på mig »Passa Gary«-tishan.

Känns det skönt eller lite tomt nu när du är klar?

– Alltså det var ju skönt på ett sätt...men jag började ändå känna lite att vad ska jag göra nu då, och då var det faktiskt min fru som frågade varför jag inte körde »SJ runt med DIF«.

Det börjar närma sig en besatthet.

– Haha, ja men vi åker ju ändå på skidsemester och till landstället och så, så man kan ta några på vägen varje gång. Det är 295 SJ-stationer eller något runt om i landet och jag har faktiskt börjat med det, fast med halsdukar istället för tröjor.

Hur många halsdukar har du?

– 250 stycken.

Vad är nästa steg efter det då?

– Jag tänkte att jag vill hitta på något extra rolig, så: Londons tunnelbanesystem! Det har 270 stationer så jag har tänkt att ta dom stationerna med halsdukar. Men då får jag ju åka dit med tre flyttkartonger liksom om jag ska ha med mig allt på en gång. Det är ett lite större projekt som kommer att ta lite längre tid.

Men jag måste ställa frågan som jag tror många ställer sig: hur har du tid med det här?

– Det är klart att det tar en del tid, men jag tycker det är skitkul! Det är bara att ha med sig tröjor och sen stanna i de städerna man besöker och ta en bild.

– Och nu under pandemin har jag haft mycket tid med SL eftersom man har jobbat hemma. Så ibland tog jag och min fru en dag där vi drog iväg och vandrade ute i Nynäshamn till exempel, och då tog vi med oss en väska med tröjor och tog bilder på stationerna på vägen.

– Och Djurgårdsfärjan är ju skitmysig, det är bara tre stationer så det är ju bara att göra.

TOMAS SUPPORTERSKAP är uppe i goda 40 år och glöden finns där fortfarande i allra högsta grad. Du som varit på en Djurgårdsmatch i närtid har nog inte missat flaggan som hänger ned från övre etage på västra läktaren: »Djurgårdare Bromma«.

– Men livet ser lite annorlunda ut i dag. Jag har eget företag och försöker jobba så mycket som möjligt. Jag har säsongskort sedan 15-20 år tillbaka så klart men jag hinner inte gå på alla matcher. Jag går även på hockeyn lite då och då, när jag hinner.

APROPÅ HOCKEY så ledde aldrig hans egen idrottsutövning till spel i klubben i hans hjärta, men frågan är om inte det är ännu större att få se sitt barn representera Djurgården.

– Jag har aldrig spelat i Djurgården men min dotter har spelat i Djurgården Fotboll i tre säsonger. Då var jag ju överlycklig! Dessutom kunde jag få lite Djurgårdskläder då genom henne, haha.

När har det gått som mest snett vid alla de här omkring 1 000 bilder du tagit?

– Det är nog när jag var i Beirut.

NÄR TOMAS ÄR UTE OCH RESER besöker han gärna en fotbollsarena i den staden han är och tar en bild där. Han uppskattar själv att han har omkring 300 såna bilder, och på en löprunda i Beirut höll det på att sluta riktigt illa.

– När jag är utomlands och har tid så tar jag gärna en löprunda på morgonen – alltid i en Djurgården-matchtröja. Jag sprang till arenan och det var öppna grindar så jag sprang in där, tog en bild, och tog några varv på löparbanorna...tills det kom fram några militärer och stoppade mig.

– Det var tydligen en militäranläggning och skyddat område så dom tog med mig och satte mig i någon kulvert under marken någonstans.

Vilken syn ändå, ett gäng libanesiska hårdföra militärer i en kulvert på ett skyddsområde – och du. Iklädd Djurgårdströja!

– Haha ja, då är man inte kaxig alltså. Dom sa att jag hade gjort intrång på militärt område och att jag hade konsekvenser att vänta. Så efter ett tag kom någon högre militär och sa att dom ville ha mitt pass och

Följ gärna Tomas olika resor med DIF på Instagram:
@SLruntmedDIF
@JordenruntmedDIF
@SJruntmedDIF
@SverigeruntmedDIF

telefon och så. Jag bad så hemskt mycket om ursäkt och verkligen kröp till korset och sa att jag betalar vad dom vill och dom får ta vad dom vill och sådär, jag ville bara därifrån.

Dom handlade utifrån att du var en spion?

– Ja, det gjorde dom nog, det var faktiskt riktigt läskigt. Men efter en halvtimme ungefär så fick jag gå därifrån, dom fattade att det var harmlöst och ville kanske mest skrämma mig.

Tomas och Annica vid Karlbergs station.

Till sist. Vad hände med ungdomskärleken Annica, ni som åkte på bortaresor ihop, delade passionen runt Djurgården och drog igång Blue Saints?

– Vi var tillsammans där under ett par år, men vi var unga. Det höll inte så länge. Jag har varit gift med en italienska i 21 år men vi skildes för tre år sedan. Så där stod jag som singel för första gången på jättelänge med barn och livspussel och allt och sökte nog lite råd: »Hur gör man nu, liksom?«. Så jag hörde faktiskt av mig till Annica som var i samma situation och hon kunde verkligen hjälpa mig och stötta mig i det där så det kändes jättefint. Det började helt som en vänskap, men...vi hittade tillbaka till varandra och i dag är vi gifta.

Blårandig kärlek rostar aldrig. ■

Adam Stevens

TAR ÖVER DIF TFF

»Observera, analysera och optimera«, tre ledord som lägger grunden när välmeriterade ledaren Adam Stevens tar vid arbetet med att utveckla verksamheten för DIF-talangerna strax under akademnivå.

Text: Peder Ernerot Foto: DIF

I nför hösten 2020 startades Djurgårdens Talangfotbollsörening – en verksamhetsform för att kunna odla de egna talangerna strax under akademilagen och erbjuda dem kvalitativ träning och matchning på akademnivå.

Nu har satsningen varit igång i ett drygt år och har även fått en ny huvudansvarig i form av Adam Stevens som tar över som sportchef på DIF Ungdom för nivå 2 och 3. Detta efter att tidigare ansvarige Ejilert Björkman tackat för sig och flyttat tillbaka till Göteborg.

ADAM – SOM HAR EN DIGER MERITLISTA inom Stockholmsfotbollen – har gradvis rullat igång i sin nya roll under sommaren och det finns mycket på to do-listan.

– Jag tog ju över efter Ejilert och fick samtidigt frågan om jag var intresserad av att fortsätta – och det var jag ju. Det här är en form av elitverksamhet där Ejilert har gjort ett gediget jobb och lagt en bra grund. Nu tar jag vid därifrån och initialt så har det handlat mycket om att observera. Intervjua och prata med ledare och spelare i olika åldersgrupper. Hur ser det ut ute på planen? Se vad de tycker har varit bra och vad som varit mindre bra. Sedan får jag analysera det

och därefter optimera. Så för att sammanfatta metodiken: Observera, analysera och optimera, berättar Adam som poängterar vikten av att tänka långsiktigt.

– Vi får se vad det tas för beslut kring förändringar i verksamheten efter säsongsavslutningen, men jag är gärna delaktig i den processen. Framför allt kring var jag tror att potentialen ligger framöver. Den här typen av verksamhet kan inte uppnå svindlande höjder direkt utan måste få sätta sig. Man måste ge det lite tid och göra det på ett bra sätt, det är en elitverksamhet och vi ska också agera utefter det.

DET FINNS DOCK LITE tidsmässiga aspekter att ta hänsyn till för Adam.

– Jag är ju inte heltidsanställd så min tid ger inte möjlighet att vara på alla träningar. Men jag försöker att ha så tät kontakt som möjligt med framför allt ledarna i det här läget. Hjälpa till med att skruva på saker för att få en högre fart på träningarna och mer effektivitet, förklarar han och poängterar att ribban måste läggas högt.

– Jag tycker att man alltid ska sträva efter perfektion, även om man inte

kommer att nå dit. Men man ska komma så nära som möjligt. Man kan vara nöjd i tio sekunder efter att man har vunnit en match men sedan är det någonting nytt. Det är samma sak med vår verksamhet, man kan vara nöjd en kort stund men sedan finns det alltid någonting annat att ta tag i som man kan skruva lite till på. Det gäller att hela tiden förbättra och få alla att vara med på det.

ONEKLIGEN EN TYDLIG DEFINITION av begreppet utveckling, vilket ju också är syftet med verksamheten. Att utveckla fler elitspelare inom de egna leden med individen i fokus.

– Jag började träna lag för länge sedan och blev snabbt varse om att individen är det som är viktigt. Du kan optimera saker i ett lag men det är individerna som gör laget. Alla är bra på olika saker och måste behandlas som individer. Vi måste hela tiden förbättra spelarna och ledarna och ska aldrig vara nöjda. Vi har diskuterat målsättningen för de respektive lagen och för mig är den given: att vinna så mycket poäng som möjligt. Vi ska ha lag som är framgångsrika och därmed också spelare som är framgångsrika, summerar Adam. ■

Pojkakademin

PANDEMIN HAR ÖPPNAT DÖRRAR

De senaste åren har Djurgårdens pojkakademi tagit stora kliv framåt, och pandemin har öppnat nya dörrar för utländskt utbyte.

Text: Marcus Björling Foto: Elias Olsson

Christian Krigström Gentile har under sin period som ansvarig för pojkakademin i Djurgården Fotboll sett föreningen bli tydligare och proffsigare samtidigt som man aldrig tummat på identiteten. Men progressen mot en tillvaro där vi blir mer konkurrenskraftiga mot övriga Norden och Europa, är bara i sin linda – och bollen kommer rulla snabbare framöver.

SOMMAREN 2020 anställdes Thomas Hasselgren av Svensk Elitfotboll (SEF) med målet att få SEF-akademierna att ta

nästa steg. Processen skulle snabbas på och certifieringen moderniseras. Det var dags för toppklubbarna inom SEF att »sträcka på sig» menade han.

– Framförallt så finns det en utvecklingsambition som har ökat i grad. Det finns en vilja att verkligen ta akademifotbollen närmare både Danmark och Norge, två länder som ligger före Sverige, säger Christian Gentile.

Via certifieringen, mätverktyget för akademierna, kan man visa vilka förväntningar som ligger på klubbarna. Till 2022 uppdateras modellen från en femgradig

skala till sju möjliga stjärnor.

– Modellen i dag är ur ett svenskt perspektiv. Den kommande modellen blir mer ur ett internationellt perspektiv. Den kommer bli bra på sikt, även om den känns lite överväldigande vid en första anblick. Förväntningarna sätts vid en punkt där resurserna inte är framme riktigt än, menar Christian som dock är enig om att en certifieringen behöver utvecklas över tid.

NÄR CHRISTIAN TOG ÖVER ansvaret för pojkakademin för fem år sedan var det framför allt ett par saker han ändrade på.

– Mina första fyra år har jag fokuserat på saker jag ville justera och förbättra, det landade i flera organisatoriska delar och vanor som båda tar ett par år att komma till rätta med när man väl ändrar.

– Till den här säsongen ändrade jag rollbeskrivningarna på tränarna i de äldsta lagen, så att huvudtränaren skulle ha mer tid att arbeta med individen. Därtill fick Joel Riddez en roll som spetstränare så att vi kunde bryta ut på individnivå och hjälpa spelare med sina förbättringsbehov, berättar Christian som även adderade en analytiker för att bättre kartlägga mönster hos motståndarna, något som annars blir huvudtränarens uppgift.

– Arbetet med vår identitet, hur vi ska uppfattas utifrån, blev även det ett fokusområde. När vi sedan har valt väg är det viktigt att repetera det vi gör, att fortsätta implementera.

Numera sitter ramverket kring tränarna. Nästa steg blir att likrikta innehållet i större grad.

– Det gäller att komma ännu närmare varandra. Vi jobbar med insatser mellan spelarna i olika block några gånger per år, men framför allt i blocket där tränarna finns i arbetslag, berättar Christian som hoppas på en ännu mer effektiv verksamhet framöver med ännu tydligare gemensam dokumentation i form av exempelvis individuella samtal, som idag ser lite olika ut mellan blocket, och tid för reflektion i högre grad.

DJURGÅRDENS största konkurrensfördel mot andra akademier ser Christian som framförallt två tydliga delar.

– Vi har en väldigt genomarbetad idé, spelarutbildning, och dedikerade tränare

»Det nya digitala landskapet har möjliggjort att samarbeten med andra klubbar växlat upp, framförallt på tränarsidan. Under 2020–2021 har DIF haft nyttosamma utbyten med bland andra engelska QPR och Leicester, grekiska Panathinaikos samt italienska AlbinoLeffe. «

CHRISTIAN KRIGSTRÖM GENTILE

där man kommer nära varje individ i utbildningen. Vi har en uppsättning av resurser mot våra äldsta lag, där jag vågar påstå att vi motsvarar Superettan-nivå. Spelarna får stöttning från alla vinklar i sin utbildning.

– Vi lyckas också skapa en bra och trevlig miljö att komma till.

NÄR CORONAPANDEMIN SVEPTE IN globalt sattes även Djurgårdens akademi på prov. Bland annat uteblev matchspel under delar av både 2020 och 2021. Den nya vardagen kunde ha renderat i ett möjligt hack i utvecklingskurvan – men i stället valde Christian att se möjligheterna och arbeta utifrån förut-sättningarna.

– När vi drog igång med matcher igen märkte man på de äldsta lagen att vi hade en match-ovana. Men det hade också att göra med att vi gjorde andra saker då. Vi gjorde bland annat om i vårt press-spel till säsongen 2021.

DET ÄR FRAMFÖR ALLT två delar som har utvecklats under pandemin.

– Dels fick vi en möjlighet att internt stärka banden mellan de olika tränarna, spela mot varandra för att inte bryta för många »bubblor». Vi hade flera helger i rad då vi fick samlas. Det gjorde att tränargruppen blev mer sammansvetsad. När man är i en akademi är det viktigt att man förstår sammanhanget av en akademi. Det är lätt som tränare, när man lever med sin grupp av spelare, att det blir en separat enhet. Men det är inte en sådan – utan laget befinner sig i ett större sammanhang, förklarar Christian som även betonar att lagen kunde träna mer på vissa moment när matcherna uteblev.

DET NYA DIGITALA LANDSKAPET har möjliggjort att samarbeten med andra klubbar växlat upp, framförallt på tränarsidan. Under 2020–2021 har DIF haft nyttosamma utbyten med bland andra engelska QPR och Leicester, grekiska Panathinaikos samt italienska AlbinoLeffe.

– Det man märkt under pandemin är att avstånden blir mycket mindre. Det är en vana som gör att man framöver mycket lättare kan ta kontakt, eller be om ett utbyte. Man behöver inte nödvändigtvis åka rent fysiskt till den andra klubben.

AKADEMIN HAR TRE MÅLSÄTTNINGAR med utbildningen. Spelarna ska gå vidare till elitfotboll (Superettan eller högre), ta ett kliv ut i internationell miljö, eller kliva upp till A-laget på Kaknäs. Det senare är något som uppmärksammats mer på sistone. Tidigare akademispelare som Melker Jonsson, Linus Tagesson, Jacob Widell Zetterström, David Celik och Kofi Asare spelar eller tränar regelbundet med A-laget.

– Just nu känns det tryggt på två sätt. Dels gör Thomas (Lagerlöf) och Kim (Bergstrand) ett väldigt bra jobb, dels har de ett längre avtal. Då blir det lättare att hitta synergier.

– Jag känner att det finns ett fruktsamt utbyte med herrlaget numera. Dels med spelare, att det är tydligare mellan herr och PA19, dels att man över tid kan inspireras, säger Christian som välkomnar att trycket på PA19 ökar än mer.

Tillåter du dig själv att följa en framgång för akademin?

– Absolut, men under väldigt kort tid. Jag är ganska hungrig på att komma framåt, avslutar Christian. ■

STJÄRNSPONSOR

Prioritet Finans

HUVUDPARTNERS

NORDIC
WELLNESS

stadium®

Stockholm

UNIBET

Sundström

Erik Berg är stolt ambassadör för Djurgårdens uppsökande idrottsverksamhet och Skol IF

Text: Olle Arnell Foto: Axel Bengtsson

Under sommaren 2021 meddelade Erik Berg beslutet att lägga skorna på hyllan efter en framgångsrik karriär. Nästa steg inom Djurgården blir som ambassadör för Djurgården Fotboll och Djurgården Hockeys gemensamma satsning på uppsökande idrott och Skol IF. Sedan tidigare är även den förre världsstjärnan och Djurgårdaren Robin Söderling ambassadör för samma verksamhet.

– Jag är väldigt glad och stolt över att ha blivit tillfrågad om det här, att vara en del av det, säger Erik Berg.

GENOM ATT ARBETA uppsökande över hela Stockholm ökar Djurgården tillgängligheten till idrott, erbjuder en positiv fritid för fler, samtidigt som föreningen stärker sin position och aktiva närvaro i Stockholm. Verksamheten som är kostnadsfri för alla barn och vårdnadshavare, kompletterar föreningens upplevelseidrott och föreningsidrott, och medför ökade insatser för barn och ungdomars dagliga motionerande och aktiviteter. Utformade utifrån expertis i samråd med skolor och inte minst barn och ungdomar för att säkerställa att deras upplevda behov möts.

DJURGÅRDEN NÄRVARAR i dagsläget på 21 skolor. På varje skola arbetar en dedikerad

ledare från Djurgården på heltid och tillför inte mindre än 100 timmar extra gratis fysisk aktivitet i månaden. Huvudsyftet är att uppmuntra barn att röra på sig i vardagen.

– Det är jätteviktigt att vara en del av att hjälpa ungdomar att röra på sig i vardagen, säger Erik Berg vars första uppdrag som ambassadör var att inviga en »rast-container« för eleverna på Grimsta-skolan i Vällingby den 15 september.

Tränare för Panthers

Erik Bergs engagemang inom Djurgården slutar dock inte där. Sedan i juli tränar han även Djurgårdens Handikappfotbolls-förening (DIF HFF), även kallade »Panthers«, en dag i veckan ute på Hjorthagen.

DIF HFF bildades 1997 med uppgift att bedriva idrottsverksamhet, främst fotboll, för handikappade barn, ungdomar och vuxna med rätt till stöd enligt LSS (Lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade).

Staffan Holmberg, verksamhetschef för Djurgården Skol IF välkomnar Erik Bergs nya roll i Djurgården.

– Vi är glada att välkomna Erik Berg som ny ambassadör! Skol IF växer i en oerhörd takt just nu och vi kopplar på tio skolor årligen och har därtill att antal

intressanta saker på gång. Responsen från barn, vårdnadshavare och skolor har varit fantastisk. Faktum är att vi under 2021 når över 1 000 flickor och pojkar dagligen. Erik kommer, förutom att göra uppskattade besök i verksamheten, också kunna bidra till att sprida kännedom och väcka intresse om vår verksamhet i kanaler som kan komplettera de vi i dag har tillgång till.

Det här är Skol IF:

Djurgårdens IF sätter Stockholms barn och unga i rörelse genom att integrera idrott och skola! Vårt program för skolsamverkan är ett långsiktigt engagemang där Djurgården tillsammans med skolor investerar i att skapa mer fysisk aktivitet. Vi sänker trösklarna för fler barn och unga att få möjlighet att idrotta genom att vi tillhandahåller ett varierat utbud av idrottsaktiviteter i anslutning till skoltid, vi är verksamma i skolans absoluta närmiljö där alla barn redan är och alla våra aktiviteter är helt gratis för alla i skolan som vill vara med. ■

LÄS MER – HÅLL UPP
DIN MOBILKAMERA
MOT QR-KODEN:

Vi utlyste frågestund bland de lite yngre Djurgårdarna som står på Apberget under matcherna, läktarsektionen där barn kan stå tillsammans och heja på laget som en egen liten klack. De fick ställa vilka frågor de ville, och så här svarade vår målvakt.

J A C O B

WIDELL ZETTERSTRÖM

Vem skuter hårdast i laget?

– Albion Ademi fick på ett riktigt hårt skott en gång så jag får säga han. Men Jesper Löfgren skuter riktigt hårt också.

Hur känns det att vara Allsvenskans snyggaste spelare?

– Haha...

Vad hade du för favoritmat i skolan?

– Hmm...fisk.

Vad är ditt tips för att bli bättre med fötterna?

– Träna varje dag och växla mellan att sikta var du ska träffa med bollen och att skjuta så långt du kan.

Har du varit på fotbollsläger när du var liten?

– Jag har nog bara varit på ett, Breviksläget ute på Lidingö.

Blir tränarna arga på er ibland?

– Ja, men de har oftast rätt.

Spelar du FIFA eller Minecraft?

– Jag spelar FIFA med mina syskon ibland, men jag spelar inte så mycket tv-spel.

Vilket var ditt favoritämne i skolan?

– Matte.

Favoritpizza?

– Hawaii.

Har du haft något sommarjobb?

– Jag har jobbat som lägerledare några gånger.

Fakta | Jacob Widell Zetterström

Född: 11 juli 1998

Längd: 197 cm

Position: Målvakt

Kom från: IFK Lidingö 2019

Moderklubb: Djurgårdens IF

Varför har du hjälm på dig?

– För att jag har fått två hjärnskakningar och behöver vara extra försiktig med huvudet.

Vem är din idol?

– Min mamma.

Vad lyssnar du på för musik?

– Allt möjligt egentligen, jag gillar det mesta.

Vem har du som förebild inom fotbollen?

– När jag var liten var det Didier Drogba, men nu är det Gianluigi Buffon.

Pyssla med Järnkaninen

JÄRNKANINEN KAN TYVÄRR INTE DELA MED SIG AV SINA HISTORIER I DETTA NUMMER EFTER ATT HA SNUBBLAT I EN TRAPPA.

VI ÖNSKAR HONOM RASK ÅTERHÄMTNING OCH SER FRAM EMOT ATT ÅTERSE HONOM I NÄSTA MEDLEMSTIDNING!

Pyssla med Järnkavinen

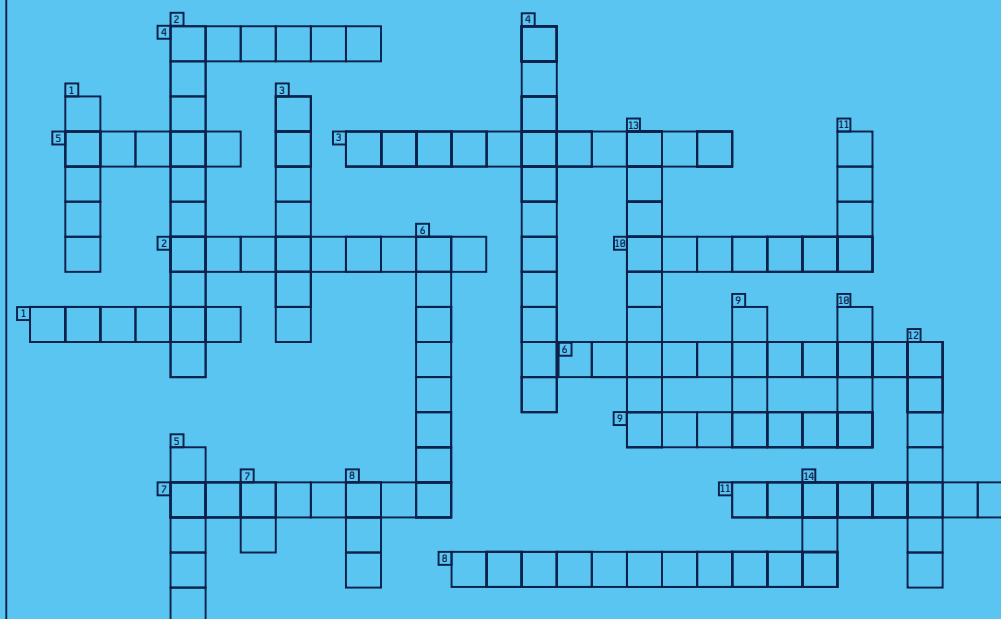
Pyssla med Järnkavinen

FINN 5 FEL

FACIT - Kronan borta på armen, reklam på vänster arm borta, gröna ögon skäggat borta & släpnan borta

KORSORD

VÄGRÄTT

- Omar, tidigare mittback i DIF
- Herrspelar med nummer 9
- Ligan DIF spelar i
- Så kallar Pelle Kotschack DIF
- Nyförvärv 2021 som spelat i Premier League
- Vi är lågan på ljust, taket på huset, vi är ett _____
- Djurgårdens första adress
- Djurgårdsspelare som är riktiga kämpar kallas
- Kenneth Höies position var _____
- Flest matcher i den blårandiga tröjan
- Djurgårdare som vann U21-EM för Sverige 2015

LODRÄTT

- Långskotts-drottningens förnamn
- Världens finaste förening
- Förnamnet på DIF:s chilenska anfallare
- DIF fostrade Julias efternamn
- _____ -Knappen
- Sveriges främsta barnsektion
- Bosses riktiga namn
- Djurgårdare kallas för _____
- Sundbybergs Maradona, Stefan _____
- Man får gult eller rött _____
- Sigge _____, som först kallades Järnkamin
- Kim _____, spelar fotboll som en dröm
- En Stockholmare _____ i Stockholm

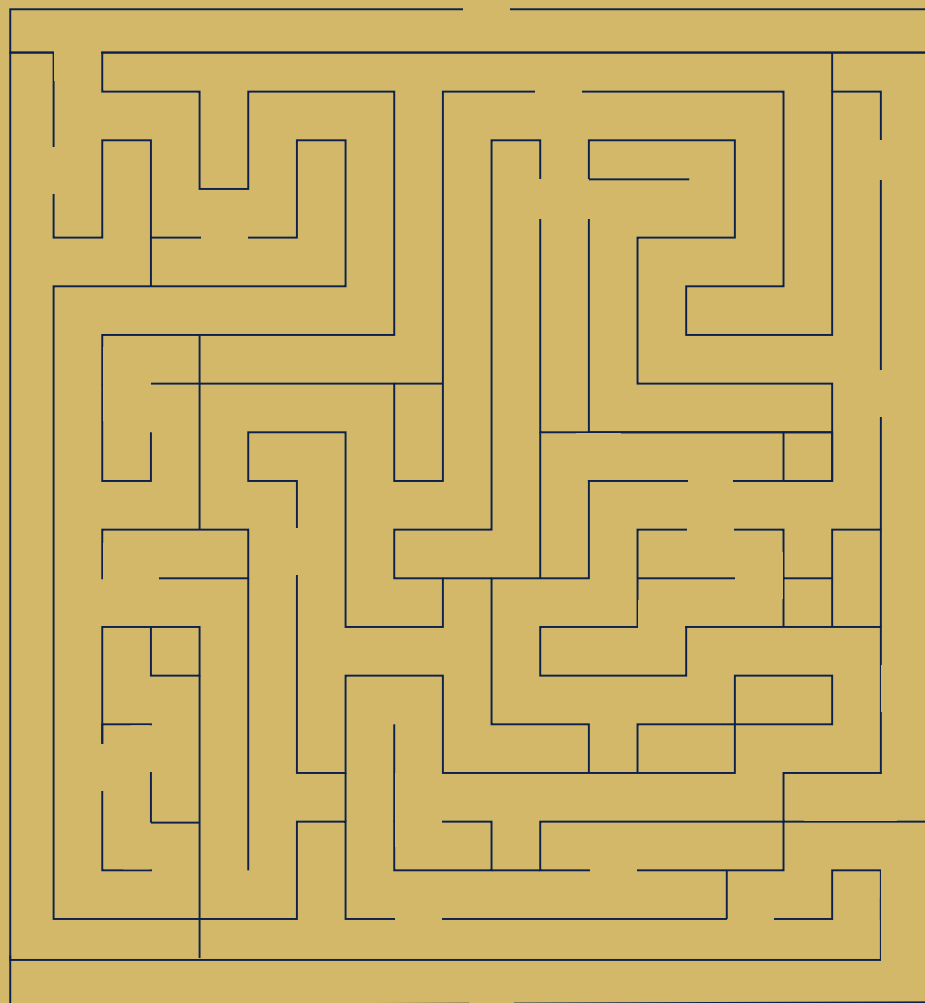
VÄGRÄTT
1. COLLEY 2. HADETHNAO 3. ALLSVEHNSKAN 4. ÖFFEN 5. ASOHO 6. MARITONLOPP 7. ALBREKT 8. JÄRNMÄNNEN 9. MÅLVÄRT 10. LINNAN 11. TIDBLING
LODRÄTT
1. FANNY 2. DUBBINGEN 3. DANIELA 4. WILKENTOWICZ 5. KAFFE 6. ARBERG 7. BO 8. GUL 9. TOLV 10. KORT 11. MEHN 12. PÄRLING 13. KÄLLSTRÖM 14. BOM

Pyssla med Järnkavinen

Pyssla med Järnkavinen

DJURGÅRDS-LABYRINTEN

Vägen till guldet börjar här

DEM DÄR?

Aslak Fonn Witry, Peter Nymann Mikkelsen, Stefan Rehn, Mikael Dorsin, Sam Johnson & Mathias Ranegie

FACIT

EN BLÅRANDIG START PÅ LIVET

Ditt barn kan bli medlem i DIF de första sex åren för bara 400 kronor.

Har du varit Djurgårdare sedan du föddes? Nu kan du se till att dina ditt/dina barn eller barnbarn blir medlemmar i klubben i ditt hjärta från sina allra första år. 2019 införde vi en helt ny medlemsform för de allra minsta Djurgårdarna, i åldern 0-6 år, och det har blivit en stor succé!

För en engångsavgift på 400 kronor får ditt barn medlemskap i Djurgården Fotboll under de första sex åren, alltså fram till 7-årsdagen. I avgiften ingår medlemskort, ett medlemscertifikat, en medlemspin och ett idolkort samt ett mjukdjur i form av en Järnkanin.

Så om du har ett barn i åldern 0-6 år hemma eller går i väntans tider – teckna medlemskapet redan nu och ge ditt barn en blårandig start på livet!

Öppna kameran på din telefon och för den över QR-koden så kommer du direkt till sidan där du kan teckna medlemskap!

EN RIKTIG DJURGÅRDARE ÄR MEDLEM I DJURGÅRDENS SUPPORTERS CLUB

Djurgårdens Supporters Club är Sveriges äldsta supporterförening. Vi bildades 1947 av ett antal äldre herrar i yngre medelåldern som insåg vikten av att alltid stödja Djurgården oavsett idrott.

Vår verksamhet i dag går ut på att med ekonomiska medel i form av bidrag och stipendier stödja talanger och ledare inom hela Djurgårdsfamiljen.

Bli en riktig Djurgårdare Du också.

Välkommen som medlem i Sveriges äldsta supporterförening!

Under 18 år, 100 kronor/år

Vuxen, 200 kronor/år

Ständigt medlemsskap, 2 500 kronor

Betala till

Plusgiro 35 21 20-0

Swish 123 236 09 49

www.dsclub.se – www.facebook.com/djurgardenssupportersclub

Pyssla med Järnkaninen

VILKET ÅR?

1. 1994-95 2. 2017-18 3. 2014-15 4. 2006-07 5. 2002-03 6. 2008-09 7. 2020-21 8. 2004-05 9. 2013

FACTIT

DJURGÅRDS-FAMILJEN

Markus Karlsson och Elin Flyborg har tre SM-guld, tre Cupguld, och en herrans massa matcher i Djurgården tillsammans. Och äpplet faller inte långt från trädet: i höstas gjorde dottern Nea debut i OBOS Damallsvenskan och hennes sikte är inställt på att bli den tredje familjemedlemmen att vinna SM-guld i Djurgården.

Text: Olle Arnell Foto: Axel Bengtsson, Johan Sahlén, Bildbyrån

Det är en vecka in i oktober och regnet har precis avtagit när Mackan, Elin, och Nea kommer till Stockholms Stadion för att fotograferas för omslaget på den här tidningen. Nea har håltimme från Stockholms Idrottsgymnasium som ligger ett par kvarter bort. Det är blåsigt, kallt och blött – klassiskt fotbollsväder.

IKLÄDDA SINA DJURGÅRDSTRÖJOR ställer familjen upp på hedersläktaren, vid planen, och framför klocktornet för plåtning. Klassiska platser på en anrik arena, och det är ingen överdrift att skriva

att här sitter det mängder med minnen i väggarna – såväl för Djurgården som hos huvudpersonerna själva.

Elin: När man kommer hit till Stockholms Stadion så känns det inte så länge sedan man spelade här. Det sa vi i gamla guldlaget till varandra när vi spelade veteranmatchen innan derbyt Hammarby häromveckan till exempel. Det är liksom 17 år sedan jag var med och vann guld! Jag har bara fina minnen från min tid i Djurgården.

Mackan: – Jag vet ju att det är länge sedan, men det känns inte så. Jag ser till baka på tiden i Djurgården som väldigt

positiv på alla sätt. Även om jag var med om både att åka ur Allsvenskan och att vinna den så har jag väldigt fina minnen. Starka minnen åt båda håll men det är särskilt de positiva jag bär med mig.

Hur ser din relation till Djurgården ut i dag, Mackan?

– Jag håller kontakten med många, jag träffar Pelle Kotschack och Bosse Andersson en del. Vi

(familjen) ser mycket matcher, och jag umgås lite med Kim (Källström) och Isak (Andreas Isaksson) och Adde (Andreas Johansson) och spelar lite padel och så. Och så spelar jag veteranmatcher ibland och då träffar jag ju många av de gamla lagkamraterna.

Och din relation till Djurgården, Elin?

– Jag var lagledare i Djurgårdens F17-lag när Nea spelade där, så då var man ju verkligen inne i föreningen fast från ledarsidan då. Och så är vi och ser dammatcherna när vi har möjlighet förstås.

M: – Jag är även på herrmatcherna ganska ofta. Inte varje match men jag är väl på lite mer än varannan hemmamatch i alla fall, säger Mackan.

E: – Jag är dålig på att gå på herrmatcher faktiskt, när Mackan är där får jag vara hemma och ta hand om hunden, säger Elin med ett skratt.

Hur mycket fotboll blir det i ert familjeliv?

Har ni ens tid med något annat?

E: – Haha, jodå. Men jag spelar faktiskt fortfarande fotboll, i Lidingö BK i division 4.

M: – Klart vi har tid med annat, men fotbollen kommer ju alltid först och så får vi göra annat när det dyker upp luckor mellan all fotboll. Det är klart att fotbollen präglar allt vi gör, men vi pratar inte så mycket fotboll hemma, utan »vi gör fotboll« så att säga.

Tittar ni på mycket fotboll hemma?

– Jaa, säger både Elin och Nea samtidigt.

Vem är det som slår på teven mest då?

– Det är nog jag, säger Mackan. Både Allsvenskan och internationell fotboll.

– Ja jag kollar mest damerna, och så lite på herrarna, men det är i princip det, säger Elin och fortsätter:

– Men att åka runt och se matcher på plats tycker jag är roligt, att se ungdomslag spela. Kompisars barn och så, det gillar jag.

Hur är det att se sin dotter spela i Djurgården?

M: – Jo men det är väl bra, samtidigt som det känns naturligt att det är så, flinar Mackan.

Det fanns ingen annan väg för henne?

– Nej, hon hade inget val säger han och Elin fyller i medhållande, men bådas svar är förstås ackompanjerat av ett varmt leende. – Vi får hoppas att hon fortsätter länge och tycker det är roligt, säger Mackan.

FRÅGORNA HITTILLS har mest riktats till Mackan och Elin eftersom de är i samma skede av livet med en karriär bakom sig och ett, på många sätt, nytt liv. Så jag och Nea tar ett par steg bort från föräldrarna och jag undrar om det var utstakat från början att det skulle bli fotboll.

– Ja det var nog självklart från första början.

När insåg du vilka dina föräldrar är för Djurgården som förening?

– Alltså dom slutade spela i samband med att jag föddes, så jag har upplevt deras år i Djurgården i efterhand via video och bilder och så.

När märkte du att du var riktigt bra på fotboll, bättre än dina jämnåriga vänner?

– Haha, jag vet inte riktigt...kanske när jag började spela med killar i Lidingö. Jag spelade med killar i två år innan jag kände att jag saknade den sociala biten med att spela i ett lag med tjejer. Så då gick jag till DIF.

JAG BERÄTTAR ATT JAG SÅG HENNE spela på en sommarcamp med tjejer och killar

Mackan, du var en av fyra ikoniska Djurgårdsspelare som avbildades på tifot inför AIK i söndags. Hur var det att se det?

– Det var skitkul! Jag stod på Skytteholm med min son som spelade match samtidigt, så jag fick sms av en granne som skrev att jag borde ha varit där. Och sen skickade Bosse en bild också så det var både hedrande och roligt. Det var stort! Det har nog tagit ett tag att göra det där tifot!

blandat för några år sedan. Det var en spelare på planen som utmärkte sig och var bättre än alla andra, och jag frågar om hon också kände så och att det var därför hon började spela med killar.

– Nja alltså när jag var liten så...jag såg inte på mig själv som bättre än andra, det är svårt att se och veta hur bra man är jämfört med andra i den åldern. Jag tyckte bara att det var väldigt roligt!

Har det varit betungande att ha två fotbolls-föräldrar? Har du känt press?

– Nej. Det är mer skönt och ett stöd att dom kan väldigt mycket om fotboll och allt runt omkring. Jag kan alltid fråga om det är något, och dom förstår mig eftersom dom har varit där jag är nu.

Du gjorde din allsvenska debut hemma mot Vittsjö i år, minns du vilket datum?

– Nej...eller jo, den 11 september!

Exakt. Mot?

– Piteå!

Nej, Vittsjö.

– Haha just det, Vittsjö!

Hur var det?

– Jo men det var roligt!

Var du nervös?

– Nej, faktiskt inte, men det var skönt att ha den gjord. Lite som en milstolpe.

Hur trivs du i Djurgården?

– Jättebra! Till att börja med trivs jag väldigt bra i mitt eget lag (FA19). Vi har spelat länge tillsammans och känner varandra väldigt bra. Och när jag kör med damlaget är det väldigt inbjudande och roligt att vara där också. Så jag trivs bra!

Har du satt upp något mål med din fotboll?

– Jag vill bli den tredje i familjen att vinna SM-guld med Djurgården!

Vinner du tre SM-guld så är du bättre än farsan också.

– Haha ja, det vore något. ■

LAGSPELAREN HENKE BERGGREN

Text: Marcus Björling Foto: Johan Sahlén

Han beskrivs som en stark föreningsmänniska med fötterna och hjärtat i såväl ungdoms- som elitdelen. Djurgårdens vd Henrik Berggren har plats för allt och alla.

Att göra saker tillsammans är viktigt för Henrik Berggren som varit med längs hela resan under 2000-talet. Från ruinens brant till guldgröna skogar och en målsättning om att kämpa om platser till europacuperna varje år.

Det är knappast förvånande att vi båda två sätter oss ner lite småsvettiga i de Djurgårdsfärgade tygfåtöljerna i Henriks rum efter att ha monterat stolar till det nya kansliet tillsammans med andra kollegor. Efter 18 månader av pandemi som inkluderat restriktioner och uppma-

ningar att jobba hemifrån så gott det går sipprar nu DIF:s personal sakta men säkert tillbaka till Tegelluddsvägen på Gärdet, platsen för föreningens kansli sedan flytten från Stockholms Stadion. Kontorsrummet delar han med sportchefen Bosse Andersson.

– Bosse håller mest på att retas med mig om att jag är en »bakåtsträvare«, ler Henrik om sin bordsgranne.

MED MÅNGA ÅR I DJURGÅRDEN har Henrik Berggren skaffat sig erfarenhet från

många delar av organisationen.

– Det är en fördel. Jag har varit nära herr, dam, pojk och flick. Men också lagt mycket tid på souvenirer och sponsorer, kommit nära säkerhet- och arrangemangsdelen.

– Jag hoppas att personalen tycker att jag är nära dem när de så behöver. Jag kan inte alla detaljer om deras specialområden, men jag har förhoppningsvis förmågan att ställa rätt frågor. Mitt jobb handlar mycket om att göra rimlighetsbedömningar, säger Henrik insiktsfullt.

Vem ger dig feedback?

– Vi har en tacksam kontinuitet i styrelsen. Jag har arbetat med Lars-Erik (Sjöberg) i den här perioden, och mycket med Bosse Lundqvist under den förra. Vi var färre på den tiden, men jag har ett större ansvar nu helt klart.

Trivs du med det?

– Jag var nog lite orolig för det från början. Jag är nog ingen chefs- eller ledartyp egentligen. Jag är mer en »jobbare«. Men förhoppningsvis har jag lärt mig det. Jag har en tydlig bild hur vi ska jobba och uppfattas.

Tålmod är en dygd skrev engelska poeten William Langland i sin dikt Piers Plowman år 1360. Henrik Berggren har mycket av den varan. En nyckel till framgång för DIF, även om han är självkritisk.

– Jag har ganska bra tålmod. Det kanske är en av mina sämre sidor som ibland kan vara en bra sida – att jag ibland behöver tänka ganska länge innan vi fattar ett beslut. Jag behöver lyssna med folk, tänka själv i bakhuvudet. Jag känner mig extremt trygg i, att om vi bara går igenom den där processen jag behöver tillsammans med er andra i föreningen, då brukar det bli bra beslut till slut. Jobbar vi bara igenom det här kommer vi landa rätt brukar jag säga.

Men man kan landa fel även.

– Jag tror folk har hört mig säga ganska ofta att det är tillåtet att göra misstag, men det är inte tillåtet att inte försöka göra rätt.

En framgångsfaktor som Henrik och Bosse tagit fasta på under deras andra vända i DIF.

– Vi har gjort, eller sett andra göra, ganska många misstag. Man lär sig av det. Då behöver man inte upprepa dessa.

ATT TRO PÅ SIN VERKSAMHET och strategi är av stor vikt.

– Vi tittar inte så mycket på andra. Vi försöker göra vår grej. Det handlar väldigt mycket om personalen. De är allt. Det är vår största utgift men också vårt största värde. Personalen driver Djurgården framåt. Det gäller att ha bra personal som är dedikerad, duktig och som kan tåla en och annan smäll ibland. Det är ett ganska utsatt jobb.

Henrik Berggren beskriver engage-

manget kring Djurgården som något enormt. Och han anammar det, från stort till smått.

– Det är det vi bygger allt på. Annars skulle vi inte finnas.

ÄVEN HENRIKS ENGAGEMANG kring föreningen är vida utbrett. Trots »kontorstider« vill han alltid vara tillgänglig.

– Min telefon är på alla kvällar och när jag sover. Det är något med Djurgården varje dag året runt. Jag älskar det här. Det kanske är på gott och ont, men det går alltid att få tag på mig. Och det görs kan jag säga.

Vilka beslut har varit svårast att fatta 2021?

– Det var svårt att göra en budget inför säsongen. Osäkerheten var fullständig och total. Och jag gillar inte osäkerhet i grunden. Att göra antaganden var svårt. – På herrsidan behövde vi bygga en ny trupp då många spelare såldes eller gick vidare. Det kostar alltid pengar. Och att göra det under kort tid var inte lätt. Försäljningen av Aslak Witry under sommaren var också svår. Det var en av våra mest tongivande spelare. Vi gjorde ett bet på att inte ta in någon ny då.

Kan vi pusta ut nu när vi nått fas 4 (läs oktober 2021)?

– Inte riktigt än. Det är klart att vi hoppas att säsongen 2022 ska bli mer normal när det gäller våra intäktsflöden. Publiken är motorn i det vi håller på med. Vi behöver få tillbaka dem till våra läktare.

Hur planerar Djurgården för 2022?

– Vi vågar inte riktigt planera som efter 2019. Osäkerheten är fortfarande för stor. Vi vet inte riktigt hur de långsiktiga konsekvenserna av pandemin blir. Vi har sett att det kan bli problem med publik. Vi vågar inte gå på lika hårt, absolut inte.

ATT SAMLAS I STORA FOLKSAMLINGAR tror Henrik fortfarande kan oroa många. Dessutom är han väl medveten om att nya beteendemönster uppstått under 1,5 år utan fotboll på plats.

– Det är högst befogat att ta detta på allra största allvar.

Efter Henrik Berggrens förslag beslutar styrelsen om den budget som ska ligga till grund för verksamheten.

– Där är vi alltid försiktiga. Å andra

sidan finns det två delar av detta. En sak är budgeten, det andra är ambitionsnivån. Den senare ska vara mycket högre än budgeten. Allt kokar ner till en sund ekonomi i botten så att du klarar några dåliga år, förklarar Henrik och drar en parallell till hur samhället fått hantera pandemins åverkningar.

– Du måste värdera risken hela tiden i det du håller på med. Jag måste kunna leverera en rimlig prognos under tidig höst och flagga för om det blivit sämre någonstans än vad vi planerade för. Det gäller att se allt i god tid.

DE SENASTE ÅREN har Djurgårdens ekonomi varit i god balans. Något som ökat på frihetsgraden.

– Det känns jätteskönt. Vi har tidigare varit i situationer där vi tvingats sälja spelare för att klara likviditeten. Jag skulle säga att de allra flesta som gjort det där någon gång skulle göra precis vad som helst för att slippa göra det igen.

DE MÅNGA ÅREN inom föreningslivet gjorde att Henrik aldrig nådde samma höjd av oro som många runt honom.

– Lojaliteten kring en klubb i en stad är otrolig när det kommer till kritan. Jag trodde inte att någon skulle gå i konkurs under pandemin. Däremot kanske man inte hunnit göra det man vill under den här tiden. Lojaliteten från samarbetspartners, medlemmar och supporters är enorm inom elitidrotten.

Vad kan medlemmarna förvänta sig av 2022?

– Vi ska så klart bli lite bättre på allt vi håller på med. Vi kommer fortsätta att stärka våra representationslag och arbeta vidare med få mer publik till våra matcher. Ett led i detta är att lägga mer resurser på funktioner inom kommunikations- och marknadsarbete.

– Vi har haft några väldigt lyckade digitala möten med våra medlemmar. Det ska vi fortsätta med för att bredda och inkludera alla som vill ta del Djurgården Fotboll.

– Vi planerar också för hur vi kan utveckla upplevelsen av Tele2 Arena. Vi har fått en väldigt fin stämning och inramning på Stadion på dammatcherna. Där har vi ett ansvar att fortsätta den resan, och göra det ännu roligare att gå på match. ■

PELLES JULKALENDER

Pelle Kotschack är i full färd med att spela in julkalendern 2021 – en idé som gick från ax till limpa på en kvart och som snabbt blev en uppskattad tradition bland Djurgårdare.

Text: Olle Arnell Foto: DIF

I ngen Djurgårds-jul utan Pelle Kotschacks julkalender som i år kommer ut för sjunde året i rad. Idén uppstod en novemberdag 2015 på kansliet och resten är, passande nog, historia.

– Det var Wille (Bäckström) som föreslog att vi ska göra en julkalender med lite historiska nedslag och jag nappade på idén. Det var en lugn dag på kansliet i slutet av november så vi körde igång direkt – det var i slutet av november så det var bråttom att få klart de första luckorna.

– Vi åkte till Beckholmsbron, där Djurgården grundades första gången, och spelade in den första luckan på uppstuds där jag i princip talade fritt ur minnet.

EFTER STOR UPPSKATTNING följdes det första året upp med en mer genomarbetad julkalender 2016.

– Vi fick omedelbart bra feedback och många uppskattade att få DIF-historia i olika former så vi körde igen 2016 och då hade jag lite mer tid att förbereda mig inför de olika avsnitten. Dessutom inledde vi ett samarbete med David Erlandsson på Viggan Video vilket gjorde att vi kunde ta lite mer tid för inspelningarna i anspråk. Sedan dess har det växt och nu är vi inne på sjunde året. Jag är fantastiskt stolt över julkalendern! David på Viggan Video är otroligt skicklig på att klippa och vi matchar varandra perfekt så det är ett strålande samarbete som gör att det blir så bra.

Kände ni varandra då?

– Nej, han kallade mig Peter i början.

Hur går det till när ni gör en lucka?

– Jag har en idé och gör den redaktionella biten med manus, bilder, filmer och utförande, och så gör David det tekniska arbetet och sen petar vi lite i det fram och tillbaka. Jag blir mer och mer kräsen med åren, samtidigt som det inte får bli för perfekt. Jag vill behålla det här med att det ska vara lite med glimten i ögat.

Var får du alla uppslag ifrån?

– Jag sitter på Kungliga Biblioteket ofta och bara läser i arkiven. En dag satt jag och läste i tidningen Nordiskt Idrottsliv som var en tidning som kom ut en gång i veckan från 1900-1920. Så jag satte mig och läste bara, för att se om jag hittar något bra om Djurgården. Då hittade jag ett referat från 10-årsjubileumet där de hyllade John G Jansson, och då kände jag »perfekt, det här får bli en lucka«. Jubileet hölls på Fenixpalatset på Drottninggatan så därför spelar vi in den luckan på just den platsen där det låg. Sen letade jag länge och hittade till slut en bild på fem Djurgårdsspelare som sitter på Fenixpalatset och så fixar vi ihop det till en lucka.

Berätta om några minnesvärda upptäckter du gjort i arkiven.

–När vi hittade att den första boxnings-

matchen med riktiga regler i Sverige var på restaurang Riche och det var Djurgårdens IF som arrangerade det.

– En annan historia är när vi berättade om 1901 när AIK vann SM-guld. Då fanns egentligen inget riktigt SM, det var fyra deltagande deltagare i SM då och AIK vann på finalen på walk over. Vi deltog inte i SM då men vi mötte dom 11 gånger det året och vann 10 av matcherna. Men det guld det räknar de med bland sina 12 SM-titlar.

Ge oss något inför årets kalender.

– Jag ska berätta om 1948 och när vi och Liverpool som enda europeiska lag blev inbjudna till en turné till USA för att missionera om fotboll. Det var Hasse Jeppsons första matcher i DIF och han gjorde 21 av våra totalt 47 mål på de 7 matcherna vi spelade. ■

vembla

Matbutiken i mobilen

Handla på sekunder, levererat på minuter. Få mer tid till familj och fotboll. Få hem matvaror inom 10 minuter med **Vembla**.

ANVÄND KOD:

DIF

Så får du **200 kr** att handla för om du handlar för över **500 kr**.

www.vembla.se

KLÄ DIG RÄTT I VINTER

**Köp din mössa
och halsduk på
difbutiken.se**

DIF Padel

GÅR FÖR GULD

De flesta minns honom nog som en offensiv mittfältare som under sina år i Djurgården blev såväl svensk mästare som cupmästare. Numera har Agbar Barsom fyllt 44 år och är ett av namnen bakom DIF Padel.

Text: Marcus Björling Foto: Nobbes Djurgårdsbilder

Padel. Sporten som växer så det knakar, som flyttar in i hangarer, på pontoner och hustak och ständigt lyfter mot nya höjder. Något som Agbar Barsom tog fasta på när han en sommar satt och fikade i Pelle Kotschacks trädgård nere i Båstad. Men då med en ny infallsvinkel, att integrera sporten under en förening. DIF Padel ingår i Djurgårdsalliansen.

– »Jag vill starta ett Djurgården Padel« sa jag. Jag ville ha en padelförening i en riktig förening, berättar Barsom.

– Från början var det nästan bara sponsrade lag, eller som nu i form av padel-hallar som äger eller driver ett lag. Vi är i dag den enda stora föreningen som har en förening bakom oss.

SÅ BLEV DJURGÅRDSFAMILJEN en sport starkare under 2019. Målet är SM-guld inom tre år.

– Ska man ha en grenförening till Djurgården måste man ha ambitioner och

visioner att vinna SM-guld. Vi ska vara med där.

BARSOM BERÄTTAR ÄVEN om en satsning på såväl barn- och ungdomsverksamhet, som på samarbetet med Parasport Stockholm där personer med olika funktionsvariationer får möjligheten att äntra banan och ha skojs.

– Det är viktigt för oss att få med alla som vill spela padel. Vi är redan igång med en träningsgrupp för para-padel, en del som är mycket omtyckt av såväl utövarna som oss i DIF Padel.

HANS PERSONLIGA INTRESSE för padel började redan för tio år sedan.

– Vi var ett gäng som alltid åkte ner till Båstad på sommaren. Så såg vi en padelbana intill en pågående tennisturnering och vi blev fast direkt.

Flera tidigare Djurgårdsprofiler utövar sporten på kontinuerlig basis. »Abbe« spelar någon gång i månaden tillsam-

mans med bland andra Andreas Isaksson, Andreas Johansson och Markus Karlsson. Just det sällskapliga runt sporten, att det är enkelt att tävla mot vem som helst oavsett annan sportslig bakgrund, tycker han är en stor del av charmen.

– Jag spelar padel för att det är skoj, inte för att tävla. För mig är det en social grej, en form av träning, en form av prestige. I padel kan vi mäta oss mot varandra oavsett bakgrund.

DJURGÅRDEN PADEL har många planer.

Alla kan inte »Abbe« yppa om nu, men en egen hall är den stora drömmen. En plats där föreningen kan växa sig starkare, med fasta tider för träning.

– DIF Padel kommer alltid att sträva framåt. Vi ska vara med, vi ska synas. Förhoppningsvis kan vi 2022 starta ett elitlag för ett framtida seriespel. Har vi tur har vi en egen hall. Det är små marginaler att få till det, men det poppar upp lite saker ibland som kanske kan bli till något. ■

3. FREDRIK STENMAN

Genom åren har många klassiska spelare dragit på sig den blårandiga tröjan och förgyllt tillvaron för Djurgårdsfamiljen. Här presenterar vi i varje nummer av Djurgårdaren en lirare och hör honom berätta hur det var när han spelade för DIF. I detta nummer har vi pratat med en spelare som var med och vann två SM- och två cupguld för blåranderna.

Hur började din fotbollskarriär?

– Jag startade min karriär i Munktorps BK när jag var 7 år gammal. Jag ingick i ett kompisgäng som alla startade samtidigt, och det fanns i ärlighetens namn inget alternativ till fotboll då Munktorp är ett litet samhälle med begränsat utbud på aktiviteter.

Hade du något favoritlag som liten?

– Favoritlaget under uppväxten var Manchester United och favoritspelare var Cantona. Detta var på tidigt 90-tal då fotbollen inte enbart handlade om pengar och image. Tyvärr tycker jag att den moderna fotbollen mer handlar om pengar och status än att stå upp för klubbmärket i alla situationer.

Hur gick det till när du hamnade i Djurgården?

– Jag blev uppringd av Bosse efter en match med Elfsborg sommaren 2003. Han frågade om jag ville spela i Djurgården. Jag svarade ja och sen la han på. DIF hade koll på mig sedan min tid i Västerås SK men eftersom Dorsin fanns i klubben fanns det ingen anledning för DIF att värva mig då. När sen Dorran lämnade till Strasbourg så var det öppet mål för mig att komma till Djurgården.

Var det lätt att anpassa sig till DIF?

– Ja det tycker jag. Det var en trupp full av unga hungriga spelare som ville uppåt och framåt i sina karriärer. Det passade mig bra då jag hade samma ambitioner. Vi hade ett riktigt bra lag!

Vilka spelare influerade dig på den tiden?

– Måste säga att Mackan Karlsson (kapten) var någon jag såg upp till, kanske inte fotbollsmässigt men just hur han tog hand om HELA truppen på ett fantastiskt sätt och hur han var som människa. Jag lärde mig väldigt mycket från många spelare under perioden i DIF, detta hjälpte mig i min fortsatta karriär utomlands. Sen försökte jag kolla en del på Kims skott-teknik och efterlikna den men det var inte helt lätt...

Vad minns du av din debut?

– Örebro hemma, fick gult kort efter nån minut på planen. Vi vann matchen, kommer inte ihåg resultatet tyvärr.

Efter att du lämnat DIF för proffslivet utomlands, kände du då att du en dag kommer tillbaka?

– Jag trivdes oerhört bra i DIF under min period 2003–2005, Planen att komma tillbaka när tiden var inne fanns med mig under de sista åren utomlands.

Fakta | Fredrik Stenman

Alder: 38

Position: Vänsterback

Säsonger i DIF: Fem

Mål i DIF: Åtta

Fredrik tackas av för sin tid i DIF 2015.

Hur kändes det att göra ditt första DIF-mål?

– Det var så klart en härlig känsla, att sedan göra det mot laget från Solna var mycket skönt. Bapupa slog ett inlägg och jag tryckte dit bollen med vänstern. Matchen slutade 1-1 och jag var givetvis väldigt stolt och glad över att äntligen gjort mål i Allsvenskan.

Vilka medspelare gjorde mest intryck på dig under din Djurgårdskarriär?

– Det drivet som fanns hos samtliga spelare i truppen i DIF runt 2003 var otroligt, sen fanns det några som stack ut som tex Isak, Kim och Adde Johansson. Nivån på träning under den här perioden var väldigt hög, vi drev på varandra på ett sätt som jag nog aldrig upplevt i min karriär.

Hur var stämningen i omklädningsrummet, har du några speciella minnen eller historier?

– Stämningen i laget var bra, alla spelare hade hjärtat på rätt plats och agerade därefter både på planen och utanför. De mest speciella minnena som jag har är från de guldmatcher och guld-fester jag fick uppleva, glädjen i att tillsammans jobba stenhårt mot ett mål och sedan lyckas är obeskrivlig.

– Dagen innan Juventus borta försökte jag och Concha att skjuta upp bollen på jumbotronen som var placerad högt upp i arenan, vi trodde nog att vi skulle lyckas men så kom Juventus materialman och sa »Grabbar ni kan lägga ner, inte ens Roberto Carlos lyckades«.

Vad är ditt bästa minne från tiden i DIF?

– Det är klart att de Europamatcher vi spelade är härliga minnen, fullsatta läktare och elektrisk stämning som tex mot Partizan Belgrad och Juventus.

– 8-1 mot Elfsborg i sista matchen när vi redan säkrat guldet 2005 och festat rätt hårt i princip hela veckan innan säger en del om vilken karaktär det fanns i gruppen.

Har du kontakt med någon av lagkompisarna i dag?

– Jag träffar Markus Karlsson dagligen i mitt jobb som barn- & ungdomsansvarig i IFK Lidingö fotboll, Mackan är klubbchef. Spelar padel med Höie, jobbade förra året ihop med Adde Johansson som tränare i Lidingö. Sen spelar veteranlaget någon match per år då vi alla träffas, det är väldigt roligt.

Du är ju väldigt bra ihågkommen som Djurgårdsprofil.**Varför är det så tror du?**

– En jätke vilja och driv att nå framgång på planen tror jag betydde att man blev uppskattad av många. Sen att jag hade

Jubel i 2-2-matchen mot Hammarby 2005.

ynnensten av att ingå i ett fantastiskt lag som vann både SM-Guld och Svenska Cupen två gånger gör också sitt till att man blir ihågkommen som en profil. Sen hade jag ett temperament som gjorde att jag alltid stod upp för laget, jag backade inte för någon.

Ett starkt minne många har av dig var en gest i matchen mot Partizan 2003. Den har till stor del blivit synonym med dig som DIF-spelare, kommentar på det?

– Alla som var på plats vet att det var en speciell match, stämningen var en av de bästa jag upplevt under min karriär, om inte den bästa. Det var en hätsk stämning och jag drogs med i den, det är inget jag är stolt över idag.

Följer du dagens Djurgården?

– Ja, jag följer Djurgården. Jag har följt Djurgården sedan den dagen jag lämnade för proffslivet utomlands och jag kommer fortsätta följa Djurgården resten av mitt liv tillsammans med min familj.

Vad är dina intryck av dagens DIF?

– Jag tycker att de går från klarhet till klarhet, Kim och Tolle tillsammans med Bosse och Henrik har verkligen gjort ett bra jobb. Djurgården är återigen en maktfaktor i svensk fotboll och det är härligt att följa laget.

Vad gör du i dag?

– Jag jobbar som barn- & ungdomsansvarig i IFK Lidingö fotboll, jag trivs jättebra med att stötta och supporta både barn, ledare och föräldrar kring barn- & ungdomsfotboll.

Har du någon hälsning till Djurgårdens medlemmar?

– Tack för all support genom åren! Nu blickar vi framåt mot fullsatta läktare och påfyllning av pokalskåpet...

Fredrik i dag.

»UTAN DEM SÅ STANNAR DJURGÅRDEN«

De ideella ungdomsledarna utgör själva grundbulten i den blårandiga ungdomsverksamheten och här berättar lagledaren Åsa Torlöf och tränaren Shora Moazzez om vad som får dem att plöja ner ett massivt antal timmar av sin fritid i sina respektive P2012-lag.

Text: Peder Ernerot Foto: DIF

Termen vardagshjältar har numera nått språkliga inflationsnivåer som spätt ut dess innebörd så pass att begreppet nästan blivit innehållslöst. Men när det gäller de ideella ledarna inom ungdomsidrotten är det knepigt att hitta en lika relevant titel på alla de oförtröttliga kämpar som vecka ut och vecka in bildar det nödvändiga kittet mellan föreningen och ungdomarna inom verksamheten.

Den tillhörande to do-listan har en tendens att

upprepa sig med periodisk regelbundenhet: Tröjor ska tvättas, bollar ska pumpas, matcher och turneringar ska bokas, lagsidor uppdateras och framföra allt krävs konstant närvaro för att leda träningar och matcher med det närmast obligatoriska bonuskjutsandet av lagkompisar utöver det egna barnet, så att bilen alltid är välfylld till bristningsgränsen med DIF-spelare och bollsäckar.

LÅTER DET SOM ett pliktskyldigt och betungande

åtagande? Inte alls om du frågar lagledaren Åsa Torlöf och tränaren Shora Moazzez, båda verksamma som ideella ungdomsledare för DIF P12-17 respektive P12-10.

– Jag tycker att det är jätteroligt och extremt givande. Att kunna hjälpa till är otroligt tillfredsställande, säger Shora vars ledarbana i DIF började med en handuppräckning.

– Jag har jobbat med barn och ungdomar i över 15 år på skolor och ungdomsgårdar så det är väl det som jag är bäst på egentligen. Sedan har jag alltid varit fotbollsintresserad och spelat själv hela livet så det har ju spelat in. Men det är faktiskt inte min egen son som spelar i laget utan min brorson. Det började med att jag tog med honom till Knatteskolan när han startade i Djurgården. Sedan var det två ungdomsspelare i DIF som tränade hans lag som var tvungna att sluta när de började gymnasiet. Så när det kom upp på ett möte räckte jag upp handen och sa att jag kan träna grabbarna.

– För mig så var det bara wow, samtidigt som jag kunde hjälpa min brorson och hans lagkompisar. Dels för att de skulle få en del bra fotbollskunskaper men framför allt för att de skulle fortsätta att ha så roligt ihop. Det är sådant som jag är jättenöjd med – att jag kan se hur de längtar till träningarna. Vi har ju blivit duktiga på fotboll nu men har samtidigt en variation på kunskapsnivån inom laget. Ändå har vi inte tappat någon spelare, förutom en kille som började med innebandy, men det skulle kunna varit fler om man säger som så och det tror jag handlar om glädjen i laget.

ÄVEN FÖR ÅSA TORLÖFS DEL är glädjen en viktig komponent i engagemanget men hon betonar också vikten av att tänka ett steg längre än att bara se till att killarna blir duktiga bollspelare.

– Att vara ungdomsledare är ett förtroendeuppdrag som handlar om att omhänderta våra barn och ungdomar i dialog med deras föräldrar. Det gäller att få ihop alla till ett lag, med de individuella skillnader som ändå finns, och få det att lyfta framåt. Det blir ju fostrande och då handlar det inte bara om fotbollen utan hur du är som medmänniska i ditt lag, berättar Åsa och fortsätter:

– Jag tror att alla bra team – inte bara de som levererar

»Några kanske till och med tycker att träningarna är roligare än matchen.»«

ÅSA TORLÖF

på elitnivå – handlar om att få ihop gruppen, och då kan det behövas lite tid till det. Det tycker jag att man ska ha med sig som lagledare. För vår del har vi kommit en bit på vägen och just nu är jag inne i en euforisk fas där jag ser fram emot hösten och vintern otroligt mycket. Nu kommer ett läge där Sanktan tar slut och vi har etablerat oss som lag. Så vad gör vi över vintern och hur tar vi det vidare? Men viktigast är som sagt att få gruppen att fortsätta växa för egentligen är det som en arbetsplats, även om det handlar om barn och deras föräldrar. Så för att sammanfatta det skulle jag säga att det är en dynamisk positiv utmaning.

Egna fotbollsmeriter ger en god grund

Både Åsa och Shora har själva spelat fotboll och samlat på sig viktiga erfarenheter som de kan förmedla som ledare.

– Jag spelade i division 4, så det var inte så hög nivå. Men jag hade ganska lätt för mig och var kanske inte helt medveten då om hur mycket träning som krävs för att nå ännu högre nivåer. Det förstår jag nu och försöker att förmedla den kunskapen till grabbarna, hur viktigt det är med träningskulturen. Nu är de ju väldigt små, men börjar de tycka att det är roligt med träning i den åldern så kommer de att fortsätta med det, förklarar Shora som egentligen inte har en formell tränarutbildning.

– Däremot har jag varit i fotbollsmiljöer i stort sett hela livet. Jag gillar att agera i grupp och vet hur ett omklädningsrum fungerar. Får man till en bra stämning där så blir det något helt magiskt.

FÖR ÅSAS DEL har hon bland annat ett Gothia Cup-brons och en mängd andra fina cupminnen i bagaget som format henne som människa.

– Vi hade ett på den tiden ganska bra juniorlag i Störvreta IK, utanför Uppsala och hela den Gothia-resan har verkligen fostrat mig. Så jag ser samma möjligheter för vårt DIF P12-17, allt som vi kan göra nu. Åka på cuper med laget, sova i skolsal och komma samman som lag, oavsett om man spelar för att det är kul eller elitsatsar. För mig är det otroligt positiva minnen i livet och det skulle vara fint om vårt lag fick samma fina minnen.

En bidragande orsak till att Åsa valde att bli ungdomsledare, men det finns självklart flera.

– Min son spelar ju i laget och har varit med sedan Knatteskolan och jag ville som kvinna kliva in i en ledarroll. Jag insåg att lagledarrollen passade mig bäst, samtidigt kan jag hoppa in som tränare när det behövs eftersom jag själv spelat. Men i grunden handlar det om att jag har två söner och jag tycker att vi som har killar måste ta ett ansvar för att de ska se det som naturligt att

Lagbild med de blårandiga lirarna i P12-17.

tjejer och kvinnor tar ledarroller – speciellt inom fotboll. Så där ville jag dra mitt strå till stacken och gärna lotsa in andra kvinnor, berättar Åsa som gärna går från tanke till handling.

– Det har ju hänt att vi har match och att ingen av tränarna kan vara med. Så jag hoppade in direkt när vi hade träningsmatch på Hjorthagen och det första jag gjorde var att ropa på en mamma till en av spelarna som visat lite intresse. Jag sa: »Kom, du kör med mig«, och vi coachade ihop vilket gick hur bra som helst. Jag är ju trygg i fotbollsmiljön och det gör det nog enklare för mig, apropå att det är svårt att få kvinnor att kliva in i tränarrollen. Där har jag det förspänt eftersom jag är van i utförandet och ledandet inom fotbollen.

ÄVEN OM FOTBOLLEN ÄR FUNDAMENTET finns det ju fler viktiga saker som tillkommer i ungdomsledarrollen och för Shora har DIF-skölden på spelarnas tröjor en viktig betydelse. Efter att som liten flytt från Iran blev slutligen Linköping hans hemstad och där väcktes ett DIF-intresse via hockeyn vidare in till fotbollen och matchbesök med kompisar från Stockholm. Den starka passionen för föreningen är djupt rotad, med säsongskort på Tele2 Arena för både honom och brorsonen, och stoltheten över Djurgården vill han också förmedla till sitt lag.

– DIF-intresset har alltid funnits där och är en stor del av mitt liv nu. De märks också att

grabbarna i vårt lag är otroligt stolta över Djurgården. De känner att de representerar en stor och fin förening och för egen del känner jag att jag blir en del av Djurgården och bidrar med något som känns som ett nöje och ett privilegium, även om det kanske är en pytteliten del i pusslet.

– Så därför är det jätteviktigt att förmedla till laget att spelar man för Djurgården ska man vara fokuserad både på och utanför planen, eftersom man representerar något som är större. För mig så är det världens finaste förening och det handlar om allt ifrån hur man tar hand om spelarna till prioriteringarna där man förväntas ta hand om skolan

samtidigt som man tränar. Ju äldre jag har blivit har jag förstått vikten av fokusering och att de här bitarna verkligen finns på plats och så länge vi har en bra stämning i laget kommer det bli mycket lättare för dem att förstå det.

DEN UPPMÄRKSAMME LÄSAREN har säkerligen noterat att glädjen och stämningen i laget är nyckelfaktorer som omnämns frekvent när Åsa och Shora berättar om sin tillvaro bland konerna och västarna på träningsplanerna. Med 2-3 träningar i veckan och matcher på helgen gäller det att få potentiella allsvenska skyttekungar att fungera ihop med andra spelare som kanske tycker att kompislattjandet med boll efter träningen är höjdpunkten på veckan.

Shora och P12-10 laddar upp på Tele2 Arena.

– Jag tycker att det är viktigt att försöka se alla och vi har ett ganska välspelande lag. Många har ganska höga ambitioner. Men vi har också några som fått den ambitionen att växa över tid, där det inte var lika självklart i början. Då sätts det på sin spets om du har vissa som spelar i skolan på alla raster, tränar efter skolan och tycker att det här är livet, samtidigt som du har andra som tycker att det räcker bra att träna två gånger i veckan och köra en match. De kanske till och med tycker att träningarna är roligare än matchen. Så den mixen blir viktig – att se alla utifrån deras behov, förklarar Åsa och även Shora är inne på samma spår.

– Vissa grabbar är ju där kanske för att de tycker att fotboll är häftigt, men det kan också vara så att alla i klassen går på fotboll och då vill de också göra det, även om det kanske inte riktigt är deras grej. Då är det kul att vi kan hålla kvar dem och man ser att de är duktiga och kan bli ännu bättre, men de måste kämpa för det. Så vi har en del grabbar som bara »andas fotboll« och spelar fotboll under och efter skolan och samtidigt har vi några som inte gör det. Då är det klart att luckan däremellan kan bli lite stor och det är lätt att tappa de som inte är lika hårt engagerade. Men anledningen till att vi inte tappat dem tror jag är för att de har så kul tillsammans och det känns fantastiskt roligt.

RESONEMANG SOM LEDER IN till den summerande frågan vad de båda vill uppnå med sitt uppdrag.

– Lyckas vi hitta lagkänslan med ett positivt driv och med det utvecklas spelmässigt så långt vi kan komma så är jag nöjd. Att de blir så bra fotbollsspelare som de själva

vill och får åka och uppleva mycket bra idrottsverksamhet. Spela roliga cuper, få fina sammankomster och glädjefylld träning kombinerat med ordning på verksamheten. Så att de har nyfikenheten och intresset kvar för fotbollen så länge som möjligt, säger Åsa och det rimmar väl med Shoras tankar.

– Framförallt vill jag att den dagen de inte spelar fotboll längre så ska de se tillbaka på sin tid i Djurgården och minnas den med glädje, att de har fått vara en del av något fint och bra. Det är målet, sedan hur bra spelarna blir spelar mindre roll. Viktigast är att de känt att deras tid i Djurgården varit något speciellt som man bär med sig resten av livet, summerar Shora som dock medger att det inte är någon nackdel om det blir DIF-seger.

– Sedan älskar jag att vinna matcher också men får man den första delen så kommer de andra bitarna också. Allt bygger på att glädjen och delaktigheten finns med.

EN SOM DAGLIGEN UPPSKATTAR de ideella insatserna är Mattias Larikka på DIF Ungdom som är ansvarig för pojkar och flickor åldersgrupp 6-9 år. Han ser ingen anledning att spara på krutet när det gäller cred till sin frivilliga ledarkår.

– Våra ideella ledare är ju grundbulten till hela vår ungdomsverksamhet, utan dem så stannar ju Djurgården. Man ska komma ihåg att alla timmarna som de lägger ned gör de på sin fritid. Dels för sitt eget barn, men även för alla andra i laget. Så det är en väldigt viktig insats som inte går att underskatta, berättar Mattias som med Knatteskolans som inkörsport ofta styr de nya ledarna med tydlig riktning till en början för att sedan gradvis låta verksamheten bli självgående.

– Min egen reflektion efter mina fyra år i Djurgården är att våra föräldraledare rent generellt är väldigt lyhörda och måna om att göra bra ifrån sig. De vill att det ska bli rätt och de är duktiga på att ta hand om de värderingar som föreningen står för. Man blir nästan tårögd när man tänker på det och man ska komma ihåg att de här timmarna som de lägger ner är ofta träningstider som till exempel 08.30 på en söndag. Det kanske är råkalit ute och man behöver gå upp klockan 06.00 där hemma för att förbereda och åka till Hjorthagen. Eller så kan det vara träningstid 16.00 på måndagar och man måste lämna jobbet tidigt, så det sätter det lite grann i perspektiv.

– Ibland är det ingen dans på rosor heller. Jämför man med till exempel en akademitränare så har man ofta spelare som håller en och samma ambitionsnivå och har grundläggande kunskaper. Medan våra föräldraledare ofta jobbar med rätt spretiga grupper där det finns utmaningar. Några vill väldigt mycket med sin fotboll medan andra är där för att man främst vill vara med kompisar och kanske inte har fotboll som sin primära syssla. Det kan även finnas speciella behov för till exempel barn med funktionsvariationer som kräver extra omsorg. Nyligen hade jag en diskussion med en ledare som sa, »klarar du av det här så klarar du av vad som helst«. Så jag känner verkligen en oerhörd tacksamhet för allt som våra ungdomsledare bidrar med, summerar Mattias. ■

Djurgårdens Skol IF

PÅ RÖDA LINJEN

– Vi når många barn som annars står utanför den organiserade idrotten, säger idrottsledaren Linn Nyström-Blom.

Text: Staffan Holmberg

Det är förmiddag i Bredängs simhall och elever i Sätarskolans årskurs 5 har extra simundervisning tillsammans med DIF Skol IF. Passet leds av Djurgårdens idrottsledare på Sätarskolan: Linn Nyström-Blom och föreningens metodutvecklare Ronnie Iveslätt. Simundervisningen är ett exempel på hur DIF Skol IF stöttar skolan under skoldagen, när det inte är Skol IF-tid. Sätarskolan och Djurgården har samverkat genom Mini-Camperna sedan 2019 men i augusti 2021 fördjupades samarbetet genom att Skolidrottsföreningen började arbeta heltid på skolan.

– För oss är Skol IF ett utmärkt sätt att öka elevernas dagliga fysiska aktivitet på deras egna villkor – innan och efter skoldagen. Samtidigt är det viktigt att vi gör något verkligt bra av idrottsledarens tid under själva skoldagen också. Vi såg ett behov av stöttning gällande simkunskapen för årskurs 5 som inför årskurs 6 behöver kunna simma för att nå målen i läroplanen, säger Johan Sunnewald som arbetar som administrativ chef på Sätarskolan.

INNAN SKOLDAGEN och efter skoldagen är det dock klassisk Skol IF-tid, om än med

lite större organisatoriska muskler eftersom Djurgårdens IF är involverade. Sedan terminsstart har det organiserats både fotboll, basket, dansstopp, spökboll, hinderbana och löpning men även många lekar så som Harry Potter och Hula Hut Games. Hela tiden med elevernas önskemål i fokus för vilka aktiviteter som väljs.

IDROTTSLEDAREN Linn Nyström-Blom är utbildad Hälso pedagog vid Gymnastik- och Idrottshögskolan och känner att hon verkligen hittat rätt hos Skol IF:

– Jag valde min utbildning för att jag brinner för hälsofrågor, framför allt gällande barn och unga. Att då få vara med och arbeta i skolmiljön helt utifrån barnens egna önskemål om aktiviteter är fantastiskt, det blir en stor variation och jag upplever att vi når många barn som annars står utanför den organiserade idrotten.

UNDER HÖSTTERMINEN har flera nyheter lanserats inom DIF Skol IF. Bland dessa finns en ledarskapsakademi för elever som vill utveckla sitt eget ledarskap samt en styrelseakademi för de elever som sitter i sin skolas lokala DIF Skol IF-styrelse. Det

finns även centralt organiserade lovaktiviteter med allt från cupverksamhet för högstadiel elever till Äventyrsspel för låg- och mellanstadiet.

– Vi befinner oss i en stark utvecklingsfas och lägger hela tiden till nya pusselbitar för att möta den efterfrågan som finns hos skolor, elever och vårdnadshavare. Vi märker hur de här komplementen till den dagliga verksamheten gör att ännu fler elever upptäcker Skol IF, säger verksamhetschefen för DIF Skol IF, Staffan Holmberg.

PASSET I BREDÄNGS SIMHALL är slut och eleverna kliver upp ur vattnet. Nu är det snabbt tillbaka till skolan som gäller för Linn som ska hålla i lunchpass för elever som vill röra sig organiserat på lunchrasten. För Ronnie är det dags att hoppa in i DIF Skol IF:s supportbil och åka till nästa skola för ytterligare handledning och passobservation. ■

LÄS MER OM SKOL IF
OCH KONTAKTA OSS –
SCANNA QR-KODEN
MED DIN TELEFON

Djurgårdshjärtat

ETT BLÅRANDIGT MED STARKT EKG

Djurgårdshjärtat har vuxit stadigt sedan starten 2019 och under hösten siktar insamlingsstiftelsen vars anslutna givare skänker 130 kronor per vinst för herrarna mot 2 000 givare.

Text: Olla Arnell

Djurgårdshjärtat startades av några supportrar som ville bidra till Djurgården ekonomiskt på fler sätt än de redan gjorde. Det visade sig att den viljan fanns hos fler och fler Djurgårdare och i skrivande stund har 1 624 personer slutit upp under initiativet.

– Det är fantastiskt! I ett utkast från ett av våra första möten 2017 står det skrivet att vår långsiktiga målsättning är 2 000 givare och nu fyra år senare är vi inte långt därifrån, säger Erik Thorell som är en av grundarna.

TROTS BEGRÄNSAD TILGÅNG till läktarna under säsongen har Djurgårdssupportrar-nas stöd till laget inte avtagit, snarare tvärtom. Djurgårdshjärtat är bara en del av allt det stöd som supportrarna visat, andra exempel är alla de som köpte säsongskort 2020 trots vetskapen om att kanske hela säsongen skulle spelas utan publik, alla de som swishade stödbiljet-

ter, alla de som köpt souvenirer, och alla de som har stöttat oss framför teven och visat sin support i sociala medier.

Djurgårdshjärtat gör en rekordsäsong på flera sätt: både i antal givare och största dragning för en match.

– Derbyvinsten med 4-1 mot Hammarby genererade hela 366 860 kronor från Djurgårdshjärtats givare! Och vi kommer med all sannolikhet även slå rekord i totalsumma för året, säger Erik.

Vilka vänder ni er till?

– Alla som hejar på Djurgården och känner att denne kan avvara en slant vid DIF-seger i Allsvenskan är välkommen att bli givare via vår sajt djurgardshjartat.se.

Vad säger ni om den starka utvecklingen för er?

– Att vi har kunnat växa så snabbt har vi hela Djurgårdsfamiljen att tacka för! Vi är fortfarande helt tagna av den uppslutning alla grupperingar inom Djurgårdsfamiljen,

med DIF-podden i spetsen, spred i sina kanaler under vintern och våren som gav oss en ordentlig boost i antal givare.

Och vad vill ni att pengarna går till?

– Våra bidrag till Djurgården Fotboll är öronmärkta till A-lagsbudgeten för herrarna. Sen är det upp till den sportsliga ledningen att bestämma exakt vad pengarna ska användas till.

Till sist, vad vill ni hälsa medlemmarna som läser detta?

– Nu hoppas vi att laget avslutar Allsvenskan på bästa tänkbara sätt, och att alla ni kära Djurgårdare som läser denna text vill haka på resan med Djurgårdshjärtat! Det är så klart roligt om man kan och vill gå med, men finns inte den möjligheten så hjälp oss gärna att växa genom att tipsa Djurgårdsvänner om oss. Ju fler vi blir – desto mer pengar till Djurgården! ■

Läs mer om oss på djurgardshjartat.se
Instagram: [djurgardshjartat](https://www.instagram.com/djurgardshjartat)

Twitter: [djurgardshjarta](https://twitter.com/djurgardshjarta)
Facebook: [Djurgardshjartat](https://www.facebook.com/Djurgardshjartat)

QR-Kod:

**Officiell Sportleverantör
till Djurgårdens IF.**
Vi finns med er hela vägen!

Stöd din förening. Bonus till alla!
Du vet väl att du kan ge din förening 3% extra i bonus genom att handla på Stadium? Samtidigt behåller du din egen personliga bonus. Alltså bonus till alla, på samma köp. Ju mer du handlar desto mer bonus, både till dig själv och till föreningen. Registrera dig bara på www.stadium.se/teamsales. Join the movement.

stadium®
Join the movement

Hur mycket Djurgårdare är du och dina vänner egentligen? Testa er med detta

DJURGÅRDS QUIZ

Reglerna är enkla. Svara på frågorna nedan och se sedan längst ned på sidan hur många rätt du/ni får.

- 1

Djurgården spelade mot Karlslund i Svenska Cupen i augusti. Vem är tränare för Karlslund?
- 2

Vilken blårandig trotjänare tilldelades riks-idrottsförbundets förtjänsttecken 2021?
- 3

Vem vann priset Årets mål i Damallsvenskan 2020?
- 4

Magnus Eriksson blev uttagen till landslaget till oktobersamlingen. När blev han det senast innan dess?
.....
- 5

Efter många mödosamma månader under pandemin valde Djurgården Fotboll att hylla hjältarna inom en viss yrkeskår med fribiljetter. Vilket yrkesförbund fick fribiljetter?
- 6

Erik Berg blev ny ambassadör för Djurgårdens uppsökande idrott Skol IF. Skol IF har sedan tidigare en före detta tennisspelare som ambassadör. Vem?
- 7

Vad heter det supporterinitiativ som förra året bidrog med över 1 250 956 kronor till Djurgården?
- 8

Vem är spelaren längst till höger i tifot?
.....

- 9

Med vilket landslag tog Sheila van den Bulk EM-guld 2017?
- 10

Vem vann den interna skytteligan 2004?
- 11

Vad hette arkitekten som ritade Stockholms Stadion?
- 12

Vem är spelaren på bilden?
.....

- 13

Det senaste SM-guldet togs 2019, men när vann vi det första?
- 14

Vem gjorde sista målet i kvalmatchen mot Assyriska 2009?
- 15

Hur många säsonger har Djurgården spelat i allsvenskan?
- 16

Vilket tröjnummer har Jacob Une Larsson?
- 17

Vem var DIF-tränare i den berömda 9-1-matchen mot Hammarby?
- 18

Vilken annan klubb har Jacob Widell Zetterström spelat för?
.....
- 19

Vilken klubb spelar guldhjälten Jesper Karlström för just nu?
- 20

Söndagen den 11 april var det premiär för DIF i allsvenskan 2021. Vilka stod för motståndet?
- 17-20

Du är ett blårandigt geni!
- 13-16

Godkänt, men du borde se fler matcher
- 8-12

Hört talas om Markus Johannesson?
- 0-7

Du har nog fått fel tidning...

RÄTT SVAR:

1. Samuel Wowoh, 2. Pelle Kotschack, 3. Fanny Lång, 4. 2014, 5. Värderförbundet, 6. Robin Söderling, 7. Djurgårdshjälten, 8. Vito Knezevic, 9. Holland, 10. Andreas Johannesson, 11. Torben Gruu, 12. Elliot Käck, 13. 1912, 14. Mattias Jonson, 15. 66, 16. 16, 17. Lemnart Wass, 18. IFK Lidköping, 19. Lech Poznan, 20. Elfsborg.

HJÄLP OSS NÅ 20 000 MEDLEMMAR!

Bäste medlem i Djurgården Fotboll,

Djurgårdens medlemsutveckling pekar spikrakt uppåt och vi är rekordmånga!

Vid månadsskiftet september/oktober var antalet medlemmar i Djurgården Fotboll makalösa 19 112 stycken. Det vore fantastiskt att nå milstolpen 20 000 medlemmar innan 2021 är över.

TRE SÄTT ATT TILLSAMMANS NÅ 20 000 MEDLEMMAR

✓ Förläng ditt medlemskap

Förläng ditt medlemskap redan nu. Oavsett om det gått ut eller inte adderas ytterligare 12 månader på ditt medlemskap från det att ditt medlemskap löper ut.

✓ Inkludera hela familjen i medlemskapet

Har du precis blivit förälder eller fått fler barn i familjen? Du vet väl om att vårt familjemedlemskap gäller för alla som är skrivna på samma folkbokföringsadress? Se till att registrera alla i familjen som medlemmar i Djurgården Fotboll. Skicka ett mejl till medlem@dif.se med namn och personnummer så ser vi till att uppdatera ditt medlemskap.

✓ Inkludera dina vänner i Djurgårdsfamiljen

Vi hoppas att alla dina vänner som gillar Djurgården redan är medlemmar. Men om så inte skulle vara fallet så ställ frågan: Varför? För det borde ju så klart vara en självklarhet. Eller varför inte ge bort ett medlemskap i julklapp?

MEDLEMSPRISER (12 månader)

Medlem vuxen: 400 kr

Medlem familj: 600 kr

Medlem ungdom/pensionär/student: 200 kr

Medlem ständig: 8 000 kr

Medlem Järnkanin: 400 kr. Läs mer om Järnkaninsmedlemskapet för de allra minsta på sidan 52.

